

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/293/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214208770
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8214208770.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Environmentálny fond, so sídlom Martinská 49, 821 05 Bratislava, IČO: 30 796 491, právne zastúpeného: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Q.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, S.I. XXX/XX, XXX XX O., právne zastúpenému: JUDr. Danica Holováčová, advokátka, Čajakova 5, 040 01 Košice, o určení existencie a vymáhateľnosti záložného práva a iné, t a k t o

rozhodol:

I. Určuje, že záložné právo žalobcu zriadené Zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom, ako záložným veriteľom a žalovaným, ako záložcom, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 24.10.2008 pod č. B. XXXX/XXXX, k predmetu zálohu pozostávajúceho z pozemkov evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre okres O., obec S., katastrálne územie S.:

- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 832 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 569 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 434 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 22 791 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 252 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 502 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 175 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 143 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m²,
- parcela C KN č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 105 m²,
- parcela C KN č. XXX, záhrada o výmere 224 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 775 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m²,
- parcela C KN č. XXX, záhrada o výmere 820 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 34 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, orná pôda o výmere 1 321 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, ostatná plocha o výmere 2 547 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 125 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 105 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, záhrada o výmere 35 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, záhrada o výmere 56 m²,
- parcela C KN č. XXX, záhrada o výmere 249 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 686 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 746 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6 994 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3 155 m²,

- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 824 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 944 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, vodná plocha o výmere 625 m²,
- parcela C KN č. XXX, vodná plocha o výmere 207 m²

a stavieb evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre okres O., obec S., katastrálne územie S.:

- súp. č. XXX, drevoobrábacia dielňa na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, jedáleň, administratívna budova na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, údržbárska dielňa, sklad na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, sociálna budova na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, výrobná hala, paletovacia linka na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, parovňa na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, sociálna budova, pílňa na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, budova na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, sklady na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, príručný sklad na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, trafostanica na parcele C KN č. XXX/XX,
- súp. č. XXX, prístrešok pri sklade na parcele C KN č. XXX/X,

vrátane všetkého prislúšenstva týchto stavieb, ktorými sú ich ploty, studne, prípojky inžinierskych sietí vodovodu, kanalizácie, rigoly, rozvody parovodov a pílín - lávky, komunikácie a spevnené plochy, úpravy potokov, elektrické rozvody a verejné osvetlenie existuje.

II. Žalovaný je p o v i n n ý strpieť predaj predmetu záložného práva tvoreného nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. tohto rozsudku, zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, vklad ktorej bol do katastra nehnuteľností povolený pod č. B. XXXX/XXXX dňa 24.10.2008.

III. Žalovaný je povinný z výťažku predaja predmetu záložného práva tvoreného nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. tohto rozsudku, zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, vklad ktorej bol povolený pod č. B. XXXX/XXXX dňa 24.10.2008 zaplatiť žalobcovi sumu 905.044,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne

- zo sumy 502.016,14 Eur za obdobie od 10.2.2015 do 27.2.2015,
- zo sumy 510.591,22 Eur za obdobie od 28.2.2015 do 27.3.2015,
- zo sumy 519.166,30 Eur za obdobie od 28.3.2015 do 27.4.2015,
- zo sumy 527.741,38 Eur za obdobie od 28.4.2015 do 27.5.2015,
- zo sumy 536.316,46 Eur za obdobie od 28.5.2015 do 29.6.2015,
- zo sumy 544.891,54 Eur za obdobie od 30.6.2015 do 27.7.2015,
- zo sumy 553.466,62 Eur za obdobie od 28.7.2015 do 27.8.2015,
- zo sumy 562.041,70 Eur za obdobie od 28.8.2015 do 28.9.2015,
- zo sumy 570.616,78 Eur za obdobie od 29.9.2015 do 27.10.2015,
- zo sumy 579.191,86 Eur za obdobie od 28.10.2015 do 27.11.2015,
- zo sumy 587.766,94 Eur za obdobie od 28.11.2015 do 28.12.2015,
- zo sumy 596.342,02 Eur za obdobie od 29.12.2015 do 27.1.2016,
- zo sumy 604.917,10 Eur za obdobie od 28.1.2016 do 29.2.2016,
- zo sumy 613.492,18 Eur za obdobie od 1.3.2016 do 28.3.2016,
- zo sumy 622.067,26 Eur za obdobie od 29.3.2016 do 27.4.2016,
- zo sumy 630.642,34 Eur za obdobie od 28.4.2016 do 27.5.2016,
- zo sumy 639.217,42 Eur za obdobie od 28.5.2016 do 27.6.2016,
- zo sumy 647.792,50 Eur za obdobie od 28.6.2016 do 27.7.2016,
- zo sumy 656.367,58 Eur za obdobie od 28.7.2016 do 29.8.2016,
- zo sumy 664.942,66 Eur za obdobie od 30.8.2016 do 27.9.2016,
- zo sumy 673.517,74 Eur za obdobie od 28.9.2016 do 27.10.2016,
- zo sumy 682.092,82 Eur za obdobie od 28.10.2016 do 28.11.2016,
- zo sumy 690.667,90 Eur za obdobie od 29.11.2016 do 27.12.2016,
- zo sumy 699.242,98 Eur za obdobie od 28.12.2016 do 27.1.2017,
- zo sumy 707.818,06 Eur za obdobie od 28.1.2017 do 27.2.2017,
- zo sumy 716.393,14 Eur za obdobie od 28.2.2017 do 27.3.2017,
- zo sumy 724.968,22 Eur za obdobie od 28.3.2017 do 27.4.2017,

- zo sumy 733.543,30 Eur za obdobie od 28.4.2017 do 29.5.2017,
- zo sumy 742.118,38 Eur za obdobie od 30.5.2017 do 27.6.2017,
- zo sumy 750.693,46 Eur za obdobie od 28.6.2017 do 27.7.2017,
- zo sumy 759.268,54 Eur za obdobie od 28.7.2017 do 28.8.2017,
- zo sumy 767.843,62 Eur za obdobie od 29.8.2017 do 27.9.2017,
- zo sumy 776.418,70 Eur za obdobie od 28.9.2017 do 27.10.2017,
- zo sumy 784.993,78 Eur za obdobie od 28.10.2017 do 27.11.2017,
- zo sumy 793.568,86 Eur za obdobie od 28.11.2017 do 27.12.2017,
- zo sumy 802.143,94 Eur za obdobie od 28.12.2017 do 29.1.2018,
- zo sumy 810.719,02 Eur za obdobie od 30.1.2018 do 27.2.2018,
- zo sumy 819.294,10 Eur za obdobie od 28.2.2018 do 27.3.2018,
- zo sumy 827.869,18 Eur za obdobie od 28.3.2018 do 27.4.2018,
- zo sumy 836.444,26 Eur za obdobie od 28.4.2018 do 28.5.2018,
- zo sumy 845.019,34 Eur za obdobie od 29.5.2018 do 27.6.2018,
- zo sumy 853.594,42 Eur za obdobie od 28.6.2018 do 27.7.2018,
- zo sumy 862.169,50 Eur za obdobie od 28.7.2018 do 27.8.2018,
- zo sumy 870.744,58 Eur za obdobie od 28.8.2018 do 27.9.2018,
- zo sumy 879.319,66 Eur za obdobie od 28.9.2018 do 29.10.2018,
- zo sumy 887.894,74 Eur za obdobie od 30.10.2018 do 27.11.2018,
- zo sumy 896.469,82 Eur za obdobie od 28.11.2018 do 27.12.2018,
- zo sumy 905.044,90 Eur za obdobie od 28.12.2018 do zaplattenia.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

V. Žalobcovi priznávam voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,5 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu 22.12.2014, finálnym spôsobom opravenou a doplnenou podaním doručeným 12.4.2019 voči žalovanému domáhal určenia, že záložné právo žalobcu zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX uzavretou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 24.10.2008, na majetok vo vlastníctve žalovaného špecifikovaný v petite žaloby existuje a je vymáhateľné. Ďalej žiadal uložiť žalovanému povinnosť strieť predaj predmetu záložného práva špecifikovaný v petite žaloby, zaplatiť z výťažku predaja zálohu žalobcovi pohľadávku v sume 905.044,90 Eur s príslušenstvom, ktorým mal byť úrok z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 905.044,90 Eur a paušálna náhrada nákladov v sume 40,- Eur a tiež určiť, že pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu. Súčasne si nárokoval aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.10.2008 žalobca a obchodná spoločnosť NIKONA, s.r.o. Ťačevská 1639/38A, Bardejov, IČO: 36 481 289 (ďalej len „spoločnosť NIKONA, s.r.o.“), ktorej právnym nástupcom je obchodná spoločnosť Remeda s.r.o., IČO: 44 586 647 uzavreli Zmluvu č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru, ktorou žalobca poskytol spoločnosti NIKONA, s.r.o. úver v celkovej výške 1.029.011,49 Eur (pôvodne 31.000.000,- Sk), a to za účelom realizácie projektu výroby peletiek z drevnej biomasy v priemyselnom parku S.. Táto pohľadávka žalobcu bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX uzavretou dňa 23.10.2008 za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu zo zmluvy o poskytnutí podpory formou úveru. Vklad záložného práva do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 24.10.2008 pod č. B.: XXXX/XXXX. Poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Prešov z 11.01.2011, sp. zn.: 1R/13/2010 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči žalovanému a uznesením Okresného súdu Prešov z 8.4.2011, sp. zn.: 1R/3/2011 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. Do reštrukturalizácie spoločnosti NIKONA s.r.o. si žalobca prihlásil svoje pohľadávky v sume 157.513,55 Eur ako nesplatenú podporu formou úveru s príslušenstvom a v sume 759.024,- Eur ako nedoplatok podpory formou úveru s príslušenstvom. Obe pohľadávky boli prihlásené ako zabezpečené pohľadávky, a to na základe označenej zmluvy o zriadení záložného práva. Dňa 11.8.2011 bol potvrdený reštrukturalizačný plán

a ukončená reštrukturalizácia žalovaného. Dňa 28.10.2011 bol potvrdený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizácia spoločnosti NIKONA, s.r.o. Ďalej tvrdil, že 8.2.2012 žalovaný požiadal vtedajšiu Správu katastra Bardejov o výmaz záložného práva s odôvodnením, že záložné právo v dôsledku reštrukturalizácie žalovaného zaniklo s poukazom na § 155 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“). Na základe toho 16.5.2012 Správa katastra Bardejov žalobcovi doručila písomné oznámenie o výmaze záložného práva z listu vlastníctva č. XXX pre kat. úz. S.. Žalobca však tvrdil, že k výmazu záložného práva došlo neoprávnene, nakoľko § 155 zákona o konkurze a reštrukturalizácii výslovne upravuje iba zánik záložných práv veriteľov dlžníka a nie iných osôb, že záložné práva iných osôb trvajú napriek reštrukturalizácii záložcu i naďalej s tým, že ak by malo dôjsť k ich zmene, vyžaduje sa individuálna dohoda záložného veriteľa a záložcu, ktorá však v danom prípade uzavretá nebola. Žalobca nemal v reštrukturalizácii žalovaného postavenie veriteľa, ale iba záložné právo k majetku žalovaného, nebol jeho veriteľom, preto si v jeho reštrukturalizácii ani nemohol prihlásiť svoju pohľadávku. Taktiež tvrdil, že v dôsledku neplnenia reštrukturalizačného plánu NIKONA, s.r.o. sa obnovila pôvodná zabezpečená pohľadávka žalobcu, ktorá je zabezpečená záložným právom a na tomto základe je žalobca oprávnený sa domáhať uspokojenia svojej pohľadávky výkonom záložného práva zriadeného na majetok žalovaného.

3. Žalovaný doručil k žalobe písomné vyjadrenie 16.3.2015, v ktorom uplatnený nárok neuznal a žalobu navrhoval zamietnuť. Vo vyjadrení argumentoval, že Okresný súd Prešov uznesením z 20.1.2011, sp. zn. 1R/13/2010 povolil reštrukturalizáciu žalovaného a vyzval veriteľov dlžníka, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Reštrukturalizácia žalovaného bola povolená 27.1.2011 a dňa 29.7.2011 bola reštrukturalizácia žalovaného ukončená potvrdením reštrukturalizačného plánu. Žalobca si v pozícii veriteľa do reštrukturalizačného konania NIKONA, s.r.o. prihlásil dve pohľadávky v celkovej výške 916.537,55 Eur, ktoré boli prihlásené ako zabezpečené pohľadávky. Prihlásené zabezpečenie žalobcu - veriteľa bolo záložné právo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. V uznesení Okresného súdu Prešov zo dňa 10.10.2011, sp. zn.: 1R/3/2011 bol do skupiny zabezpečených veriteľov zaradený jediný veriteľ - žalobca, s pohľadávkou zistenou do výšky 916.537,55 Eur. Poukazyval na obsah tohto uznesenia, podľa ktorého prihlásené zabezpečovacie právo na majetok tretej osoby (žalovaného) veriteľovi (žalobcovi) zaniklo ako právo veriteľa, ktorý si riadne a včas neprihlásil svoje pohľadávky podľa § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Záložcovi (žalovanému) bol v reštrukturalizačnom konaní potvrdený reštrukturalizačný plán a Okresný súd Prešov ukončil jeho reštrukturalizáciu uznesením z 29.7.2011. Preto postavenie žalobcu - veriteľa zotrváva ako postavenie zabezpečeného veriteľa, ale hodnota jeho zabezpečeného majetku je nulová; jeho nekrytá hodnota zabezpečeného majetku prechádza k nezabezpečeným veriteľom. Nadväzujúc na to tvrdil, že tak ako žalobca prihlásil svoju zabezpečenú pohľadávku do reštrukturalizačného konania voči spoločnosti NIKONA, s.r.o., mal rovnakú povinnosť prihlásiť túto pohľadávku aj do reštrukturalizačného konania voči žalovanému, nakoľko tento ako záložca zabezpečoval svojim majetkom pohľadávku žalobcu, ktorú tento mal voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. na základe zmluvy o poskytnutí podpory formou úveru. Keďže žalobca si svoju povinnosť nesplnil a pohľadávku si v stanovenej lehote do reštrukturalizačného konania voči žalovanému neprihlásil, jeho zabezpečovacie právo zaniklo.

4. V priebehu konania žalobca v podaní z 20.4.2015 navyše argumentoval, že podľa § 122 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii neexistuje tlačivo prihlášky, ktorou by sa záložný veriteľ mohol prihlásiť do reštrukturalizácie záložcu a absentuje aj explicitná právna úprava, ktorá by takýto postup upravila obdobne, ako je tomu v konkurznom konaní. Uvádza, že nepeňažné pohľadávky sa v reštrukturalizácii prihláškou neuplatňujú, pretože záložca nemá postavenie obligačného dlžníka a záložný veriteľ nemá priamu peňažnú pohľadávku voči záložcovi. Namietal tiež, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe len cituje odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 1R/3/2011 z 10.10.2011, ktoré nemá záväzný charakter tak ako ho má len výrok súdneho rozhodnutia a ten je po vecnej stránke správny, keďže v reštrukturalizácii dlžníka sa na záložné právo voči záložcovi nemalo prihliadať, pretože uspokojenie záložného veriteľa sa z takéhoto zálohu deje separátne, nezávisle na reštrukturalizácii dlžníka. V podaní z 10.2.2016 reagujúc na argumentáciu žalovaného v podaní z 11.1.2016 v podstatnom poukázal na odlišnosť právnej úpravy vzťahujúcej sa k prihlasovaniu zabezpečovacích práv v konkurze a reštrukturalizácii v závislosti od účinnosti neskorších jej zmien a doplnení. Na podporu svojej argumentácie poukázal na obsah dôvodovej správy k zákonu č. 348/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a

doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2012. Rovnako namietol, že Okresný súd Prešov v reštrukturalizačnej veci sp. zn. 1R/3/2011 nemal kompetenciu riešiť otázku existencie alebo neexistencie záložného práva žalobcu voči žalovanému. Poukazoval tiež na neúčinnosť reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA s.r.o. v dôsledku jeho neplnenia odkazujúc na § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. K ustanoveniu 2.4.3 reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA s.r.o. tiež namietal, že zabezpečenie pohľadávky treťou osobou môže zaniknúť, alebo byť obmedzené iba výlučne v prípade, že s tým veriteľ výslovne súhlasí, čo malo platiť aj podľa úpravy účinnej do 31.12.2011. Žalobca sa však nezúčastnil schôdze veriteľov ani schvaľovacej schôdze a nikdy za predložený plán nehlasoval, teda individuálne sa nevzdal svojho záložného práva voči záložcovi. Uvádza tiež, že 23.8.2012 ako aj 9.10.2012 vyzval spoločnosť NIKONA s.r.o. na zaplatenie splátky vyplývajúcej z potvrdeného reštrukturalizačného plánu, resp. na plnenie reštrukturalizačného plánu a vo výzve z 12.12.2012 bola spoločnosť NIKONA s.r.o. upozornená na neúčinnosť tohto plánu z dôvodu, že dlžník neplnil napriek výzve riadne a včas záväzkov vyplývajúcich z plánu. Preto pokiaľ sa reštrukturalizačný plán stal voči žalobcovi neúčinným, žalobcova pohľadávka sa obnovuje v plnom rozsahu na pôvodnú a obnovuje sa v plnom rozsahu i jej zabezpečenie a postih voči prípadným spoludlžníkom, ručiteľom alebo záložcom, pokiaľ bol podľa plánu takýto postih obmedzený. Svoju argumentáciu ďalej doplnil v tom smere, že záložnému veriteľovi ručí nie konkrétna osoba, ale vec, čiže záložný veriteľ môže svoju pohľadávku uspokojiť z takejto veci. Záložné právo obmedzuje vlastnícke právo v tom, že vlastník veci je povinný strpieť predaj veci a uspokojenie záložného veriteľa z výťažku získaného predajom zálohu. Preto veriteľom, ktorý sa prihlasuje do reštrukturalizácie sa rozumie iba obligačný veriteľ reštrukturalizačného dlžníka a nie záložný veriteľ, ktorý má pohľadávku voči inej osobe, ako voči reštrukturalizovanému dlžníkovi. Žalobca ďalej voči argumentácii žalovaného o aplikovateľnosti uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 193/08 zo 4.6.2008 namietal, že Ústavný súd Slovenskej republiky nemá právomoc vykladať právne predpisy nižšej právnej sily ako je ústava a nie je ani oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej. Poukázal na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplývajúci z označeného uznesenia, podľa ktorého by nebolo spravodlivé, aby mal žalobca právo na plnenie plynúce súbežne z dvoch zabezpečení a tvrdil, že táto odlišnosť odôvodňovala toto rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktoré však nemožno aplikovať na prerokovaný prípad. K vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti v podaní žalovaného z 11.12.2017 žalobca namietal, že i keby išlo o spor vyvolaný reštrukturalizáciou žalovaného, tak v prejednávanej veci ide o osobitnú miestnu príslušnosť, ktorú súd mohol skúmať len na námietku žalovaného prednesenú najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patril, čo však žalovaný neučinil, keďže ju vzniesol až v podaní z 11.12.2017. Po zrušení prvého rozsudku tunajšieho súdu č.k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017 uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/58/2018-677 z 22.1.2019 žalobca svoju argumentáciu k uplatnenému nároku podaním z 10.4.2019 doplnil o zdôvodnenie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktorý videl vo výmaze záložného práva zriadeného v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva bývalou Správou katastra Bardejov na označenom liste vlastníctva. Právne postavenie žalobcu tak ostalo neisté a žalobca nemá inú možnosť ochrany svojich práv, než domáhať sa určenia existencie a vymáhateľnosti svojho záložného práva voči žalovanému. Naliehavý právny záujem žalobcu v konaní je podľa neho daný aj právnou relevanciou vo vzťahu ku konaniu o proteste prokurátora, č. k. Pd 7/15/7701-8 z 24.2.2015 pred Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom, pretože prípadné rozhodnutie vo vzťahu ku konaniu o proteste prokurátora voči opatreniu/záznamu č. G. XXX/XXXX, ktorým bol vykonaný výmaz záložného práva v prospech žalobcu predstavuje predbežnú otázku. Ďalej doplňal, že na veci nemení nič ani bod 2.4.3. záväznej časti reštrukturalizačného plánu žalovaného schváleného schvaľovacou schôdzou dňa 1.7.2011 a potvrdeného uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1R/13/2010 zo dňa 25.7.2011, ktorého znenie je obdobné reštrukturalizačnému plánu spoločnosti NIKONA s.r.o., pretože toto jeho ustanovenie sa vzťahuje výlučne na obligačných veriteľov žalovaného, ktorí mali svoje pohľadávky zabezpečené z majetku tretích osôb, žalobca však v rámci reštrukturalizačného konania žalovaného nemal postavenie obligačného veriteľa žalovaného. Vyzval na dôsledné odlišovanie situácie, kedy žalobca vystupuje v postavení obligačného veriteľa a kedy žalobca vystupuje v postavení záložného veriteľa. V súvislosti s preukázaním správnosti svojej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Obdo/38/2018, zo dňa 29.1.2019, v zmysle ktorého zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku nedochádza k zániku zabezpečovacích práv zriadených na majetku reštrukturalizačného dlžníka, ak je zabezpečovacím právom zabezpečená pohľadávka tretej osoby odlišnej od reštrukturalizačného dlžníka.

5. V priebehu konania žalovaný nad rámec vyjadrenia k žalobe v podaní z 23.9.2015 nesúhlasil s tvrdením žalobcu o neexistencii prihlášky, ktorou by sa záložný veriteľ mohol prihlásiť do reštrukturalizácie záložcu. Jedným z účinkov potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom je teda zánik vymáhateľnosti neprihlásených pohľadávok voči dlžníkovi a tiež zánik riadne a včas neprihláseného zabezpečovacieho práva. Poukazoval tiež na to, že pojmy veriteľ, dlžník a pohľadávka majú širší význam a tam, kde špeciálne ustanovenia používajú pre označenie účastníkov záväzkového právneho vzťahu iné označenie, treba dať prednosť tomuto označeniu, hoci ide o zvláštne označenie veriteľa a dlžníka. Právny vzťah vzniknutý zo záložnej zmluvy bol teda záväzkovým vzťahom, v ktorom mal žalobca postavenie veriteľa (zákonne označenie záložný veriteľ) a žalovaný postavenie dlžníka (zákonne označenie záložca). Ďalej sa v konaní na podklade § 206 ods. 6 zákona o konkurze a reštrukturalizácii domáhal aplikácie predpisov účinných do 1.1.2012. V podaní z 11.1.2016 poukazoval okrem už uvedeného na znenie bodu 2.2.1 záväznej časti reštrukturalizačného plánu dlžníka NIKONA, s.r.o., v zmysle ktorej zabezpečený veriteľ (žalobca) vzhľadom na stav svojej pohľadávky zmenil povahu svojej pohľadávky v súlade s § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zo zabezpečenej na nezabezpečenú. Poukazoval tiež na bod 2.4.3 reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA, s.r.o., podľa ktorého účastníci plánu prijímajú bez výhrad, že práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb dňom potvrdenia plánu súdom zanikajú. Teda žalobca sám mal v reštrukturalizačnom pláne spoločnosti NIKONA s.r.o. súhlasiť s tým, že mu ako veriteľovi dlžníka dňom potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká právo domáhať sa uspokojenia jeho pôvodnej zabezpečenej pohľadávky z majetku tretích osôb, t.j. z majetku žalovaného. V podaní z 21.3.2016 doplnil, že žalobca sa súdne nedomáhal vyslovenia neúčinnosti reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA s.r.o. Poukazoval tiež na účel reštrukturalizačného konania, ktorým je oddĺženie dlžníka pri súčasnom čiastočnom uspokojení veriteľov tak, aby nedošlo k zániku dlžníka. Opakoval, že neprihlásenie zabezpečovacieho práva alebo jeho vadné prihlásenie má za následok, že veriteľ zabezpečenej pohľadávky má v konaní postavenie zabezpečeného veriteľa. V prípade potvrdenia plánu súdom, jedným z účinkov vyplývajúcich z § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je, že neprihlásené zabezpečovacie právo, vzťahujúce sa na majetok dlžníka zanikne a keďže si ho žalobca v reštrukturalizačnom konaní žalovaného neprihlásil spôsobom podľa § 120 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, toto nesporne zaniklo. V ďalšom poukazoval na obsah plánu a vzdanie sa veriteľov svojich pohľadávok vo výške 90 %, na základe čoho odmietal námietku žalobcu o nezrozumiteľnosti bodu 2.4.3 reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA s.r.o. Vo vyjadrení z 2.10.2017 sa na podporu svojej dosiaľ produkovanej argumentácie odvolal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 193/08 zo 4.6.2008, ktorým mala byť odmietnutá sťažnosť záložného veriteľa voči uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 2R/1/2007-393 zo 14. 12.2007 z dôvodu, že neprihlásenie zabezpečovacieho práva v konaní o reštrukturalizácii malo za následok jeho zánik. V konaní tiež podaním z 11.12.2017 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bardejov, ktorú odôvodnil poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 371/2004 Z.z., ktorý bol platný a účinný v čase podania žaloby, podľa ktorého je na konkurzné a vyrovnacie konanie vrátane sporov týmito konaniami vyvolanými s výnimkou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak osobitný zákon neustanovuje inak, príslušným Okresný súd Prešov. Mal za to, že dané konanie je sporom vyvolaným reštrukturalizáciou a preto ho má prejednať Okresný súd Prešov. V stanovisku z 31.5.2019 vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Obdo/38/2018, zo dňa 29.1.2019 oponoval, že jeho právny názor platí len pre reštrukturalizačné konania začaté od 1.1.2012 a na jeho prípad nie je aplikovateľný. Opakovane sa domáhal, aby pri posúdení prípadu sa vychádzalo z aplikácie právneho názoru, aký bol vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 193/08 zo 4.6.2008. Popieral existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení s poukazom na to, že žalobca sa mal po výmaze záložného práva v katastri nehnuteľností domáhať ochrany svojho domnelého práva cestou správneho súdnictva žalobou voči postupu orgánov katastra nehnuteľností. Vo svojej záverečnej reči pred súdom navyše vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, s poukazom na to, že žalobca sa uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1R/3/2011 vo veci reštrukturalizácie dlžníka NIKONA s.r.o. dozvedel, že prihlásené zabezpečovacie právo na majetok tretej osoby zaniklo.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie v dňoch 13.1.2016, 28.3.2017, 10.6.2017, 17.8.2017, 13.10.2017 a 15.12.2017, na ktorom vydal rozsudok č. k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017, ktorým žalobu zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo záveru, že o žalobe nemohol konať ani čiastočne, pretože pokiaľ by mal

vysloviť, že zabezpečenie záložným právom trvá a toto existuje a nemalo byť vymazané, musel by konať aj so záložným dlžníkom, keďže žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia svojej zabezpečenej pohľadávky z výťažku, ktorý získa z predaja zálohu vo vlastníctve žalovaného. V žalobe totiž požadoval aj uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť pohľadávku spoločnosti NIKONA, s.r.o. z výťažku predaja zálohu. Podľa tohto názoru by sa tak rozsudok musel vzťahovať aj na záložného dlžníka, keď tento spolu so záložným veriteľom a záložcom uzavreli záložnú zmluvu a boli účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, ktorým sa záložné právo zriadilo, pričom účinky rozsudku by museli pôsobiť nie len voči žalovanému ako záložcovi, ale aj voči záložnému dlžníkovi, ktorého dlh sa má z predaja zálohu uspokojiť. Ak žaloba nesmeruje voči všetkým, ktorí uzavreli záložnú zmluvu, nie je daný ani naliehavý právny záujem na takomto určení, pretože sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov hmotnoprávneho vzťahu, z čoho vyplýva, že účastníkmi konania (či už na strane žalobcu alebo žalovaného) o takomto návrhu musia byť všetci účastníci právneho úkonu, prípadne ich právni nástupcovia, keďže účinky rozsúdenej veci sa musia vzťahovať aj na nich.

7. Rozsudok okresného súdu č. k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017 bol konaní predchádzajúcom vydaniu tohto rozsudku zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/58/2018-677 z 22.1.2019, právoplatným 19.2.2019, ktorým bola vec súčasne vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu, z obsahu žaloby, skutkových tvrdení v žalobe uvedených, ako aj prezentovaných v priebehu celého konania je zrejmá podstata a dôvod, prečo bola žaloba podaná, t.j. v žalobe je tvrdená zmena objektívnej reality v spojení s deklarovaním požiadavky, ktorej by mal súd poskytnúť právnu ochranu. Je nepochybné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia existencie práva a od existencie tohto práva odvodeného nároku na uloženie povinností žalovanému špecifikovaných v petite žalobného návrhu. Záložnou zmluvou nie sú definované iné práva a im zodpovedajúce povinnosti, ako práva žalobcu ako veriteľa a povinnosti žalovaného ako záložcu. Zo zmluvy je teda zrejmé, kto je subjektom, ktorý má pohľadávku zabezpečenú záložným právom, teda kto má oprávnenie na uspokojenie pohľadávky z výťažku pri speňažení predmetu zálohu pre prípad, že zálohom zabezpečená pohľadávka nebude zaplatená, kto je tým subjektom, predmet vlastníctva ktorého slúži k zabezpečeniu pohľadávky, ktorá má byť predmetom speňaženia, ak dlh zodpovedajúci zabezpečenej pohľadávke nebude splnený. V konaní, v ktorom sa žalobca prioritne domáhal určenia existencie záložného práva nie sú nositeľmi práv a povinností, o ktoré v konaní ide iné osoby ako záložný veriteľ, ktorý má pohľadávku zabezpečenú záložným právom a záložný dlžník, ktorý je vlastníkom (majiteľom) predmetu sporného záložného práva (t.j. zálohu). Právnej sféry ďalších osôb, napr. dlžníka, voči ktorému má záložný veriteľ pohľadávku zabezpečenú záložným právom, sa toto konanie netýka, pretože výsledok konania (rozhodnutie súdu o tom, či tu záložné právo je alebo nie je) nemôže mať - na rozdiel od záložného veriteľa a záložného dlžníka - na ich právne pomery žiadny vplyv, t.j. nemôže mať žiadny dopad na vymedzenie ich práv alebo povinností súdnym rozhodnutím (Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 21Cdo/679/2001 z 3.4.2002). Obligačný dlžník v konaní, predmetom ktorého je určenie, či tu záložné právo je alebo nie je, nie je vecne legitimovaný, nie je nositeľom práv a povinností, o ktoré v konaní ide a teda vecne legitimovanými sú len záložný veriteľ, ktorý má pohľadávku zabezpečenú záložným právom a záložný dlžník, ktorý je vlastníkom (majiteľom) predmetu sporného záložného práva, t.j. zálohu (Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 21Cdo/5188/2014 z 1.12.2015). Preto záver súdu prvej inštancie vyslovený v rozsudku č. k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017, ktorým žalobu zamietol z dôvodu, že účastníkom konania nebol aj dlžník žalobcu, t.j. že okruh pasívne legitimovaných osôb nebol úplný, čím nemal byť daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nebol správny. Súd prvej inštancie ďalej nesprávne stotožnil ním tvrdenú absenciu vecnej pasívnej legitímácie s naliehavosťou právneho záujmu. Vecnú legitímáciu má totiž v konaní o určení práva ten, právnej sféry ktorého sa sporné právo týka, naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení je daná vtedy, keď by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu neisté. V konkrétnom prípade žalobca komplexom tvrdených skutkových okolností preukázal právny záujem na požadovanom určení existencie záložného práva a okruh tých, ktorí by mali byť účastníkmi konania určil správne. Ak súd prvej inštancie žalobu zamietol nepreskúmajúc ju po stránke vecnej, zaťažil svoje konanie a rozhodnutie vadou odôvodňujúcou zrušenie jeho rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. a vrátenie veci na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p. Pri ďalšom rozhodovaní odvolací súd usmernil okresný súd, aby vzal zreteľ na skutočnosť, že žalobca sa žalobou domáhal rozhodnutia o viacerých nárokoch žalobou špecifikovaných, rozhodol o celom predmete konania a v tejto súvislosti tiež posúdil, či podaním z 10.2.2016 mienil žalobca upresniť petit žaloby alebo navrhnúť pripustenie zmeny žaloby a ak áno, o predmetnom podaní rozhodnúť tak, aby v prípade, že žalobe v tejto časti vyhovie, bol výrok rozsudku vykonateľný. Vo vzťahu k tej časti petitu žaloby, ktorou sa žalobca domáhal

rozhodnutia, že pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľom zálohu sa mal okresný súd zaoberať zmyslom a právnym záujmom na požadovanom určení v kontexte s ostatnými požiadavkami vyplývajúcimi z petitu žalobného návrhu.

8. V ďalšom konaní realizovanom po zrušení označeného rozsudku okresného súdu a po zákonnej zmene zákonného sudcu na základe dodatku č. 10 k rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2018 z 31.8.2018, žalobca na výzvu súdu v podaní z 10.4.2019 výslovne uviedol, že úpravou petitu tretieho výroku žaloby v podaní z 22.12.2016 a rovnako ani jeho ďalšou úpravou v podaní z 10.4.2019 nenavrhuje zmenu žaloby. K posúdeniu uvedených dvoch úprav žalobného petitu súd v prvom rade uvádza, že v každej veci je viazaný obsahom uplatneného žalobného nároku a nie jeho formuláciou. Tvorcovia civilného sporového poriadku považujú za možný napríklad aj taký procesný postup súdu, pri ktorom na základe návrhu na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy súd rozhodne, že žalobca je vlastníkom veci, ak je zo žaloby dostatočne zrejmé, že žalobca sleduje, aby bol zapísaný ako vlastník vo verejnom registri (bližšie pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 505 s.).

Súd nadväzne na to pripomína svoju ustálenú judikatúru (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/219/2007 z 30. júla 2008), že petit žaloby je povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového a teda pri svojom rozhodovaní nie je do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením. Vychádzajúc z uvedeného a porovnávajúc v danom prípade obsah podaní z 22.12.2016 a 10.4.2019 (a v nich uvedených návrhov rozhodnutí, ktorých vydania sa žalobca domáha) s obsahom žaloby, ako aj jej skutkovým a právnym zdôvodnením dospel súd k záveru, že žalobca úpravami petitu žaloby nenavrhol ani nevykonal jeho obsahovú zmenu, o ktorej by muselo byť rozhodnuté samostatným procesným uznesením podľa § 142 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), pretože ako v žalobe uvedeným petitom, tak aj petitom navrhovaným po jeho konečnej formulačnej úprave v podaní z 10.4.2019 sa žalobca domáhal rozhodnutia o tých istých žalobných nárokoch: za a/ nároku na určenie, že záložné právo žalobcu zriadené zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou dňa 23.10.2008 medzi žalobcom, ako záložným veriteľom a žalovaným špecifikovaným totožne v žalobe aj v predložených úpravách petitu existuje a je vymáhateľné, za b/ nároku na uloženie povinnosti žalovanému strpieť predaj predmetu záložného práva z označenej zmluvy o zriadení záložného práva, za c/ nároku na uloženie povinnosti žalobcovi z výťažku z predaja označeného predmetu záložného práva zaplatiť pohľadávku v sume 905.044,90 Eur spolu s príslušenstvom (príslušenstvo vykonateľným spôsobom definoval až v podaní z 10.4.2019 odstrániac tým dovtedajšiu vadu neurčitosti žaloby tak, že žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 905.044,90 Eur odo dňa 10.2.2015 do zaplataenia a paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- Eur) a napokon za d/ nároku na určenie, že pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu. Po analýze obsahu žalobného petitu a jeho následných formulačných úpravách preto nebolo možné dospieť k záveru, že žalobca na základe úpravy petitu žaloby požaduje iné právo, než ktoré si uplatnil už pôvodnou žalobou, alebo že by rozširoval už skôr uplatnené právo. Uvedenými úpravami petitu žaloby nedochádzalo ani k podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, keďže podľa ich vyhodnotenia súdom tieto v priebehu konania v zásade len dopĺňali právnu argumentáciu žalobcu na podporu dôvodnosti ním uplatnených nárokov. Uvedené platí aj pokiaľ ide o v podaní z 10.4.2019 uplatnené právo na zaplataenie príslušenstva zo sumy 905.044,90 Eur z výťažku predmetu záložného práva, keďže už v pôvodnej žalobe si žalobca právo na príslušenstvo z tejto pohľadávky uplatňoval, avšak neurčitým spôsobom, preto bol namiesto postup súdu analogicky vychádzajúci z obsahu § 129 C.s.p., ktorým súd žalobcu vyzval na doplnenie žalobného petitu tak, aby bol aj petit tejto časti uplatneného žalobného nároku vykonateľný (k prihladaniu na podmienku vykonateľnosti žalobného petitu súd prvej inštancie v konečnom dôsledku usmernil aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení). Doplnením vykonaným žalobcom podaním z 10.4.2019 došlo v tejto časti len k odstráneniu vady už pôvodne podanej žaloby a odstráneniu formulačnej duplicity pri nároku na uloženie povinnosti strpieť výkon záložného práva. V prípade odstránenia väd neurčitosti a nezrozumiteľnosti žalobného petitu nejde nikdy o zmenu žaloby, súd v konaní postupuje vychádzajúc z pôvodnej žaloby a rovnako aj z jej obsahového doplnenia, ktorým bola vada petitu žaloby odstránená. K správnosti tohto postupu súd poukazuje na obsah rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/143/2006, ktorý judikoval, že pokiaľ procesný úkon strany konania obsahuje zjavnú nesprávnosť, ktorej odstránenie nevyžaduje značnú procesnú aktivitu súdu, je súd povinný dať strane konania možnosť túto nesprávnosť napraviť ďalším procesným úkonom. Opak by bol ničím neodôvodnený formalistický a svojvoľný postup, ktorý je v rozpore s princípom materiálnej spravodlivosti vyplývajúcej z čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a obsahu

základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Neurčitosť alebo nezrozumiteľnosť žalobného petitu totiž nemôže byť dôvodom pre zamietnutie žaloby (per analogiam rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/3/2003). K námietkam žalovaného proti tomuto postupu súdu produkovaným v podaní z 31.5.2019 súd uvádza, že žalovanému bol daný dostatočný časový priestor na oboznámenie sa so žalobcom prednesenými formulačnými úpravami a doplneniami odstraňujúcimi vady uplatnených žalobných nárokov a rovnako aj adekvátne príležitosť na označenie vlastných prostriedkov procesnej obrany, ktoré by vyvrátili dôvodnosť žalobcom uplatnených nárokov. Súd dokonca bez skúmania dôvodov žiadosti žalovaného o predĺženie lehoty na doručenie vyjadrenia k nim, predĺžil žalovanému lehotu na jeho vyjadrenie do 31.5.2019, aby pre rozsiahlosť a právnu náročnosť veci nemohlo byť objektívne spochybňované nedodržanie zásad spravodlivého procesu. Teda v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že týmto postupom súdu došlo k porušeniu rovnosti strán v konaní. Obidve strany mali dostatočný priestor pre uplatnenie svojich prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, uplatnené žalobné nároky boli dostatočne definované, určité a zrozumiteľné a aj strany konania s nimi boli vzájomne oboznámené, čo umožnilo súdu vo veci konať a rozhodnúť.

9. Po zrušení rozsudku č. k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017 vykonal tunajší súd vo veci pojednávanie 5.9.2019, na ktorom uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil za účelom verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 219 ods. 2 C.s.p. na 3.10.2019. Počas celého konania súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o poskytnutí podpory formou úveru č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX z 23.10.2008, Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX z 23.10.2008, dohodou o splátkach uzavretou medzi žalobcom a spoločnosťou NIKONA, s.r.o. z 25.10.2010, oznámením o výmaze záložného práva zo 16.5.2012, úplnou kópiou listu vlastníctva č. XXX vedeného pre katastrálne územie Kružlov a listinami, na podklade ktorých boli na tomto liste vlastníctva vykonané zmeny, podstatnými časťami spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 1R/3/2011 a 1R 13/2010, výpismi z obchodného registra, výsluchom H.. Š. I. a ostatným obsahom spisu, na základe čoho súdu ustálil tieto pre posúdenie prípadu podstatné skutkové zistenia:

10. Dňa 23.10.2008 žalobca a obchodná spoločnosť NIKONA, s.r.o. uzavreli Zmluvu č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru, ktorou žalobca poskytol spoločnosti NIKONA, s.r.o. úver na činnosti zamerané na dosiahnutie cieľov štátnej environmentálnej politiky v celkovej výške 1.029.011,49 Eur (pôvodne 31.000.000,- Sk) za úrokovú sadzbu 1 % ročne a to za účelom realizácie projektu - výroba peletiek z drevej biomasy v priemyselnom parku S.. Prvú splátku bola spoločnosť NIKONA, s.r.o. povinná zaplatiť v sume 8.576,41 Eur (25.8373,- Sk) do 27.1.2009, a všetky ďalšie mesačné splátky v sume 8.575,08 Eur vždy do 27. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci až do splatenia celej poskytnutej podpory, teda do termínu 27.12.2018. V zmysle čl. V. bodov 5. a 6. bola v rovnakých termínoch splatnosti spoločnosť NIKONA, s.r.o. povinná zaplatiť aj splatné úroky z nesplatennej časti úveru. V zmysle čl. VI. bodu 2. tejto zmluvy, splatenie poskytnutej podpory a jej príslušenstva žalobcovi malo byť zabezpečené zriadením záložného práva na stavby a pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území S., zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom pre katastrálne územie S.. V zmysle čl. VI. bodu 7. zmluvy, bol žalobca oprávnený v priebehu trvania zmluvného vzťahu požadovať od spoločnosti NIKONA, s.r.o. doplnenie alebo rozšírenie zábezpeky poskytnutej podpory tak, aby hodnota predmetu zálohu zodpovedala hodnote pôvodného zálohu. Uvedené ustanovenie zmluvy normovalo, že ak tak spoločnosť NIKONA, s.r.o. neurobí v lehote do 14 dní odo dňa výzvy, žalobca bol oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby spoločnosť NIKONA, s.r.o. splatila zostatok nesplatennej časti úveru aj s príslušenstvom jednorázovo. Podľa čl. VII. bodu 2. označenej zmluvy, v prípade nezaplatenia splátky žalobcom poskytnutej podpory vo výške a v termíne dohodnutých v zmluve alebo v prolongovanom termíne, žalobca uplatní voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. od prvého dňa omeškania úroky z omeškania vo výške 2 % ročne z výšky nesplatennej splátky istiny. V zmysle čl. VII. bod 5. zmluvy, v prípade ohrozenia návratnosti žalobcom poskytnutej podpory je žalobca oprávnený požadovať, aby dlžník rozšíril zabezpečenie úveru a jeho príslušenstva, odstúpiť od zmluvy a požiadať spoločnosť NIKONA, s.r.o. o zaplatenie celého zostatku nesplatennej istiny vrátane jej príslušenstva jednorázovo, uplatniť svoje práva z titulu zriadenia záložného práva a vymáhať svoje pohľadávky súdnou cestou. V zmysle čl. IX. bola označená zmluva uzatvorená na dobu do zaplatenia žalobcom poskytnutej podpory.

11. Toho istého dňa, t.j. 23.10.2008 žalobca, žalovaný a spoločnosť NIKONA, s.r.o. uzatvorili podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka a § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka Zmluvu o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva v prospech

žalobcu ako záložného veriteľa na zabezpečenie istiny vo výške 31.000.0000,- Sk, úrokov, penále a ďalších pohľadávok záložného veriteľa zo žalobcom poskytnutej podpory na základe Zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru z 23.10.2008 vrátane jej dodatkov. Z obsahu čl. II bodu 2. zmluvy o zriadení záložného práva vyplýva, že záložné právo bolo zriadené v prospech záložného veriteľa do výšky istiny, úrokov a poplatkov úveru, ako aj ďalších pohľadávok záložného veriteľa z poskytnutých prostriedkov žalobcu. V čl. II bode 4. bola uvedená špecifikácia predmetu zálohu, ktorý mali tvoriť stavby a pozemky nachádzajúce sa v k.ú. S.Ž., zapísané na LV č. XXX a následne riadne špecifikované, pričom zahŕňali ako nehnuteľnosti označené vo výroku I. tohto rozsudku, tak aj ďalšie pozemky (parcely č. XXX/X, XXX/X. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X. XXX/X, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX) a stavby (súp. č. XXX, XXX, XXX). Zoznam vecí tvoriacich predmet zálohu bol ďalej doplnený aj o stavby neevidované na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre katastrálne územie: S., ktoré mali byť postavené na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. XXX (sklad olejov na parc. č. XXX/X, prístrešok medzi pílnicou a obytnou budovou na parc. č. XXX/X, sklady na parc. č. XXX, úzkokofajová vlečka na parc. č. XXX/X, koľaje pre sklad a prísun guľatiny do reťazového dopravníka na parc. č. XXX/X) a o stavby postavené na parcele č. XXX/X evidovanej na katastrálnej mape vedenej pre katastrálne územie: S. (zásobník na piliny pri kotolni a prístrešok pri kotolni) a tiež o príslušenstvo hlavných stavieb, ako sú ploty, studne, prípojky inžinierskych sietí vodovodu, kanalizácie, rigoly, rozvody parovodov a pílín - lávky, komunikácie a spevnené plochy, úprava potoky, elektrické rozvody a verejné osvetlenie. V zmysle čl. III. mal byť predmet zálohu ocenený znaleckým posudkom na sumu 41.500.000,- Sk bez DPH. V zmysle čl. IV. zmluvy o zriadení záložného práva, záložné právo k predmetu zálohu vznikne povolením vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností, ktorá skutočnosť musí byť vyznačená v liste vlastníctva v časti C - Ťarchy. Podľa čl. VII. Zmluvy o zriadení záložného práva 1. Záložca súhlasí a potvrdzuje, že záložné právo sa stane vykonateľným a záložný veriteľ môže začať s jeho výkonom ak záložca nesplní ktorúkoľvek časť zabezpečenej pohľadávky, 2. Po tom, ako sa záložné právo stane vykonateľným a po tom, ako záložný veriteľ doručí záložcovi a dlžníkovi (ak osoba dlžníka nie je totožná so záložcom) „Oznámenie o výkone záložného práva“, môže záložný veriteľ 2.1. predat' záloh alebo ktorúkoľvek jeho časť priamo ktorejkoľvek tretej osobe za minimálnu predajnú cenu stanovenú súdnoznaleckým posudkom nie starším ako 3 mesiace alebo 2.2. predat' záloh alebo ktorúkoľvek jeho časť na dobrovoľnej dražbe, spôsobom podrobne upraveným v zákone č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov, pričom minimálna vyvolávacía cena bude určená na základe aktuálneho súdno-znaleckého posudku alebo 2.4. predat' záloh formou verejnej obchodnej súťaže v zmysle ust. § 281 a nasledujúcich Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. 3. Záložný veriteľ je oprávnený predat' predmet zálohu niektorým z uvedených spôsobov alebo ho prenajať a to po uplynutí 30 dňovej lehoty stanovenej v „Oznámení o začatí výkonu záložného práva“, ak do doby predaja nedostane od záložcu správu o zaplatení zabezpečenej pohľadávky, vrátane dokladu preukazujúceho jej úhradu. 4. Náklady výkonu záložného práva sú súčasťou pohľadávky záložného veriteľa voči záložcovi a ich zaplatenie je zabezpečené záložným právom. 11. Záložný veriteľ môže prevziať všetok výnos z predaja zálohu ako celku aj z predaja každej jeho časti a použiť tento výnos (či už jedinou operáciou alebo postupne po prevzatí výnosov z predaja jednotlivých častí zálohu) na uhradenie všetkých nákladov a výdavkov záložného veriteľa v súvislosti s výkonom záložného práva podľa záložnej zmluvy a po uspokojení tohto nároku aj na uhradenie zostávajúcej časti zabezpečenej pohľadávky alebo jej ktorejkoľvek časti určenej záložným veriteľom. Vklad záložného práva bol povolený Správou katastra Bardejov 24.10.2008 pod č. B. XXXX/XXXX.

12. Z obsahu dokazovania ďalej vyplynulo, že na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre katastrálne územie S. bolo na základe pol. v. z. XX/XX (pod ktorou bol zaevidovaný vklad Zmluvy o zriadení záložného práva - B. XXXX/XXXX) zapísané v časti C - Ťarchy záložné právo žalobcu k parcelám CKN č. XXX/X o výmere 7 281 m2 zast.pl., XXX/X o výmere 571 m2 zast.pl., XXX/X o výmere 66 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 479 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 1 130 m2 záhrady, XXX/X o výmere 337 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 145 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 852 m2 zast. pl., XXX o výmere 801 m2 záhrady, XXX/X o výmere 221 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 290 m2, XXX o výmere 832 m2 zast. pl., XXX o výmere 2 569 m2 zast. pl., XXX o výmere 1 434 m2 zast.pl., XXX/X o výmere 17 346 m2 zast.pl., XXX/X o výmere 252 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 20 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 502 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 175 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 295 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 27 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 27 m2 zast.pl., XXX/XX o výmere 105 m2 zast. pl., XXX o výmere 224 m2 záhrada, XXX/X o výmere 1 775 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 102 m2 zast.pl., č. XXX o výmere 820 m2 záhrada, XXX o výmere 34 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 1 321 m2 orná pôda, XXX/X o výmere 2 547 m2 ostatná plocha, XXX o výmere 125 m2 zast. pl., XXX o výmere 105 m2 zast.pl., XXX/X o

výmere 35 m2 záhrada, XXX/X o výmere 56 m2 záhrada, XXX o výmere 249 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 1 686 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 746 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 6 994 m2 zast.pl., XXX/X o výmere 3 155 m2 zast.pl., č. XXX/X o výmere 824 m2 zast. pl., XXX o výmere 1 944 m2 zast. pl., XXX o výmere 709 m2, zast. pl., XXX/X o výmere 625 m2 vod. pl., XXX o výmere 207 m2 vod.pl. a tiež stavbám súp. č. XXX na parcele č. XXX - drevoobrábacia dielňa, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - jedáleň, administratívna budova, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - údržbárska dielňa, sklad, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - sociálna budova, súp. č. XXX na parcele č. XXX - výrobná hala, paletovacia linka, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - parovňa, súp. č. XXX na parcele č. XXX - sociálna budova, pílnica, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - kotolňa, súp.č. XXX na parcele č. XXX/X - garáž, vrátnica, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - budova, súp. č. XXX na parcele č. XXX - sklady, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - príručný sklad, súp. č. XXX na parcele č. XXX/XX - trafostanica, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - čerpacia stanica, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - prístrešok pri sklade. Na označenom liste vlastníctva č. XXX vedenom pre k.ú. S. bola v časti C vyššie uvedená ľarcha (záložné právo v prospech žalobcu) vymazané pod položkou v.z. XX/XX na základe žiadosti žalovaného o výmaz záložného práva a k nemu pripojeného uznesenia Okresného súdu Prešov č.k. 1R/13/2010-220 z 25.7.2011, o čom bol žalobca upovedomený oznámením o výmaze záložného práva z listu vlastníctva zo 16.5.2012, podľa ktorého malo záložné právo v prospech žalobcu zaniknúť s poukazom na § 155 zákona o konkurze a reštrukturalizácii následkom ukončenia reštrukturalizácie žalovaného. Z úplného listu vlastníctva č. XXX bolo tiež zistené, že na základe položky v. z. XX/XX boli z označeného listu vlastníctva odpísané parcely CKN č. XXX/X o výmere 7 281 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 571 m2 zast.pl., XXX/X o výmere 66 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 479 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 1 130 m2 záhrady, XXX/X o výmere 337 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 145 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 852 m2 zast. pl., XXX o výmere 801 m2 záhrady, XXX/X o výmere 221 m2 zast. pl., XXX/X o výmere 290 m2 a XXX o výmere 709 m2 zast. pl., ako aj stavby súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - kotolňa, súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - garáž, vrátnica a súp. č. XXX na parcele č. XXX/X - čerpacia stanica. Dňa 19.1.2015 bola pod položkou v. z. X/XX na označenom liste vlastníctva zapísaná poznámka o tomto súdnom konaní. V tejto súvislosti bolo tiež zistené, že dňa 3.3.2015 bol Okresnému úradu Bardejov, katastrálny odbor doručený protest prokurátora č. k. Pd 7/15/7701-8 z 24.2.2015 voči opatreniu bývalej Správy katastra Bardejov zapísanej pod G. XXX/XXXX vo veci výmazu záložného práva žalobcu z označeného listu vlastníctva, pričom rozhodnutím č.k.: R.-O.-S.-T. X/XXXX-G. z 30.3.2015 bolo konanie o tomto proteste prerušené podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, ktorou je rozhodnutie o určení existencie a vymáhateľnosti záložného práva žalobcu v tomto konaní.

13. Z dohody o splátkach uzavretých medzi žalobcom a spoločnosťou NIKONA, s.r.o. z 25.10.2010 bolo ďalej zistené, že za obdobie marec 2010 až október 2010 bola spoločnosť NIKONA, s.r.o. v omeškaní s pravidelnými splátkami, pričom zmluvné strany Zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru sa dohodli na splácaní a spôsobe splácania tohto dlhu vyčísleného na sumu 64.686,51 Eur.

14. Z výpisov z obchodného registra bolo zistené, že spoločnosť NIKONA, s.r.o., Ťačevská 1639/38A, Bardejov, IČO: 36 481 289, ktorá od 29.10.2013 vystupovala pod zmeneným obchodným menom MOTIWAR GROUPO s.r.o., s posledným sídlom Panenská 8, 811 03 Bratislava zanikla bez likvidácie zlúčením s inými obchodnými spoločnosťami na základe zmluvy o zlúčení z 30.3.2015 spísanej vo forme notárskej zápisnice č. N 145/2015, Nz 10603/2015, NCRIs 10867/2015 a jej právnym nástupcom sa stala obchodná spoločnosť Remeda s.r.o., Magurská 37, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 44 586 647 (ďalej len spoločnosť Remeda s.r.o.)

15. Ďalej bolo zistené, že na návrh žalovaného bolo uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1R/13/2010 z 11.1.2011, publikovaným 18.1.2011 začaté reštrukturalizačné konanie voči žalovanému podnikajúcemu pod obchodným menom Q. W.-U. W. Q. V. S. XX, XXX XX O., H.: XX XXX XXX. Uznesením č. k. 1R/13/2010-53 z 20.1.2011 bola povolená reštrukturalizácia žalovaného, za správcu ustanovený H.. Š. I., pričom veritelia žalovaného boli vyzvaní v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie prihlásiť svoje pohľadávky a súčasne bol uznesením určený rozsah právnych úkonov žalovaného, ktoré počas reštrukturalizácie podliehajú súhlasu správcu. Z reštrukturalizačného plánu žalovaného bolo zistené, že svoje pohľadávky prihlásilo spolu 8 veriteľov v celkovej sume 1.575.457,16 Eur, pričom medzi stranami nebolo sporné, že žalobca v tomto reštrukturalizačnom konaní žiadnu pohľadávku voči žalovanému neprihlásil. Zabezpečovacie právo si prihlásila len obchodná spoločnosť Tatra banka a.s. s hodnotou zabezpečenia 1.212.950,- Eur a prihlásenou výškou pohľadávky 164.784,16

Eur, pričom na základe plánu mala získať plnenie do 100 % výšky svojej prihlásenej pohľadávky, teda výška tejto prihlásenej pohľadávky sa nemenila. Nezabezpečení veritelia mali získať plnenie do výšky 10 % svojej prihlásenej pohľadávky. Tento reštrukturalizačný plán bol schválený schvaľovacou schôdzou konanou 1.7.2011 a potvrdený uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 1R/13/2010-220 z 25.7.2011 publikovaným v obchodnom vestníku 29.7.2011, ktorým bola zároveň ukončená reštrukturalizácia žalovaného.

16. Z obsahu pripojeného spisu vo veci reštrukturalizácie spoločnosti NIKONA, s.r.o. bolo zistené, že Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 1R/3/2011 z 8.4.2011 začal reštrukturalizačné konanie na návrh spoločnosti ALDA TRADE, s.r.o. Kláštorská 20, 085 01 Bardejov, IČO: 36 490 016. Uznesením č.k. 1R/3/2011-126 z 27.4.2011 bola reštrukturalizácia spoločnosti NIKONA, s.r.o. povolená, za správcu ustanovený H. Š. I., pričom veritelia spoločnosti NIKONA, s.r.o. boli vyzvaní v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie prihlásiť svoje pohľadávky a súčasne bol uznesením určený rozsah právnych úkonov spoločnosti NIKONA, s.r.o., ktoré počas reštrukturalizácie mali podliehať súhlasu správcu. Do reštrukturalizácie spoločnosti NIKONA s.r.o. si žalobca prihlásil svoju pohľadávku v sume 146.020,90 Eur predstavujúcu nesplatenú podporu formou úveru s úrokmi v sume 10.797,83 Eur a úrokmi z omeškania v sume 694,82 Eur, teda spolu 157.513,55 Eur. Prihláška tejto pohľadávky (č.l. 324 spisu) bola doručená reštrukturalizačnému správcovi 6.6.2011, žalobca vyhlásil, že pohľadávku eviduje v účtovníctve 3.6.2011. Ďalej si žalobca do reštrukturalizačného konania spoločnosti NIKONA, s.r.o. prihlásil pohľadávku predstavujúcu nedoplatok podpory formou úveru v sume 759.024,- Eur. Obe pohľadávky boli prihlásené ako zabezpečené a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX. Reštrukturalizačný plán na s. 32 obsahuje záver, že prihlásené zabezpečovacie právo žalobcu na majetok tretej osoby zaniklo v zmysle § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako právo veriteľa, ktorý si riadne a včas neprihlásil svoje pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní žalovaného, ktorého reštrukturalizačný plán potvrdil Okresný súd Prešov uznesením z 29.7.2011 (správne má byť 25.7.2011 - poznámka súdu). Podľa tohto plánu, postavenie žalobcu malo zotrvať ako postavenie zabezpečeného veriteľa, ale hodnota jeho zabezpečeného majetku mala byť nula a so svojou pohľadávkou nekrytou hodnotou zabezpečeného majetku mal žalobca prejsť k nezabezpečeným veriteľom. Zo záväznej časti tohto reštrukturalizačného plánu ďalej vyplýva, že všetci veritelia na základe neho, mali získať uspokojenie svojich pohľadávok v rozsahu 10 %, a vzdať sa časti svojich pohľadávok v rozsahu 90 %. Žalobcovi mala spoločnosť NIKONA s.r.o. splatiť uvedených 10 % pôvodného záväzku v 120-tich mesačných splátkach po 763,78 Eura splatnými k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom jún 2012 až do splatenia nového záväzku dlžníka. Reštrukturalizačný plán spoločnosti NIKONA s.r.o. v bode 2.4.3 jeho záväznej časti obsahoval na s. 35 ustanovenie, podľa ktorého „účastníci plánu vzhľadom na skutočnosť, že veritelia dlžníka sú uspokojení do výšky 100 % buď peňažným plnením, alebo vzdaním sa nároku prijímajú bez výhrad skutočnosť, že práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb dňom potvrdenia tohto plánu súdom zanikajú“. Žiada sa poznamenať, že rovnaké ustanovenie obsahoval aj reštrukturalizačný plán žalovaného. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 1R/3/2011-239 z 10.10.2011, publikovaným v Obchodnom vestníku 18.10.2011 bol potvrdený reštrukturalizačný plán spoločnosti NIKONA, s.r.o., ktorý bol schválený na schôdzi veriteľov konanej 16.9.2011 a súčasne ním bola ukončená reštrukturalizácia spoločnosti NIKONA, s.r.o.

17. Z výzvy na plnenie reštrukturalizačného plánu č. XXXX/XXXX z 9.10.2012 (č.l. 42 spisu) vyplýva, že žalobca vyzval spoločnosť NIKONA, s.r.o. na okamžité plnenie reštrukturalizačného plánu potvrdeného uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 1R/3/2011-239 z 10.10.2011 s poukazom na to, že síce na základe výzvy č. XXXX/XXXX z 23.8.2012 bola uvedenou spoločnosťou uhradená čiastka 1.527,60 Eur predstavujúca splátky v zmysle reštrukturalizačného plánu za mesiace jún a júl 2012, ktoré boli na účet žalobcu pripísané 3.9.2012, avšak k dátumu vyhotovenia výzvy mala byť spoločnosť NIKONA, s.r.o. opäť viac ako mesiac v omeškaní s ďalšími splátkami vyplývajúcimi z reštrukturalizačného plánu. Vo výzve žalobca upozornil spoločnosť NIKONA, s.r.o. v zmysle § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii o tom, že ak ani do 30 dní od doručenia výzvy nesplní riadne a včas voči žalobcovi ako účastníkovi reštrukturalizačného plánu pohľadávku alebo iný záväzok vyplývajúci mu z plánu, plán sa stane voči účastníkovi plánu vo vzťahu k dotknutej pohľadávke neúčinným. Rovnako ho poučil o následkoch vyplývajúcich z § 161 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a napokon upozornil spoločnosť NIKONA, s.r.o., že v prípade ak nedôjde do 30 dní od doručenia tejto výzvy k riadnemu a úplnému splneniu sumy 1.527,5626 Eur, predstavujúcou splátku za mesiac august a september 2012, bude môcť žalobca

pristúpiť k exekučnému vymáhaniu celej dlžnej sumy vo výške 916.537,55 Eur spolu s úrokom z omeškania. Uvedená výzva bola spoločnosti NIKONA, s.r.o. doručená 12.10.2012, lehota 30 dní na plnenie reštrukturalizačného plánu tak uplynula v pondelok 12.11.2012.

18. Vo veci sa ukázalo v priebehu konania nesporným, že spoločnosť NIKONA, s.r.o. uvedenú sumu v lehote do 12.11.2012 nezaplatila. Z vlastnej činnosti je tunajšiemu súdu známe, že 12.8.2013 podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. o vymoženie sumy 905.044,90 Eur s príslušenstvom, tunajší súd vydal 11.11.2014 poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXXXX, voči ktorému spoločnosť NIKONA, s.r.o. pod zmeneným obchodným názvom MOTIWAR GROUP s.r.o. vzniesol námietky a to podaním z 12.12.2014, v rámci ktorých preukazoval aj to, že 13.1.2014 uhradil sumu 12.984,60 Eur a 28.11.2014 sumu 9.165,36 Eur, k čomu sa žalobca vyjadril podaním z 19.1.2015, v ktorom namietal, že uvedené platby boli započítané do úrokov z úveru splatných k 14.1.2014 s poukazom na § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka.

K posúdeniu námietky miestnej nepríslušnosti súdu.

19. Podľa § 470 ods. 4 C.s.p. konania začaté do 30.06.2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde dokončí súd, na ktorom konanie začalo.

20. Podľa § 105 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z. z. (ďalej len „O.s.p.“) v znení účinnom v čase začatia konania, súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160614?ucinnost=22.12.2014>>. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieťa odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160614?ucinnost=22.12.2014>>. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

21. Podľa § 105 ods. 4 O.s.p. právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

22. Podľa § 105 ods. 5 O.s.p., sa ustanovenia odsekov 1 až 4 použijú rovnako, ak miestna príslušnosť súdu je určená podľa osobitného predpisu a miestne príslušný je súd rovnakého stupňa.

23. Súd aj po zrušení rozsudku č. k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017 zotrváva na názore, že vecná nepríslušnosť tak, ako to aj žalovaný vo svojom podaní tvrdil, sa týka príslušnosti súdu v rámci inštancie, teda v smere vertikálnom, a teda je odpoveďou na otázku, ktorý súd vo vzťahu okresného a krajského súdu, je príslušný pre rozhodnutie o určitej veci. Okresný súd Prešov je súdom okresným, preto aj bez osobitného zodpovedania otázky, či prejednávany spor je sporom vyvolaným reštrukturalizáciou žalovaného alebo nie, ako príslušným na prejednanie sporu do úvahy prichádza len Okresný súd Prešov alebo Okresný súd Bardejov, teda spor o príslušnosť sa môže týkať len miestnej príslušnosti.

24. Nakoľko súd vo veci vykonával dokazovanie, teda začal konať vo veci samej, môže neskôr miestnu príslušnosť skúmať len na námietku žalovaného a to len v prípade, ak bola vznesená najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patril. Prvým úkonom, ktorý žalovanému patril bolo podanie vo veci samej - vyjadrenie k žalobe súdu doručené dňa 20.3.2015. Pretože námietku miestnej nepríslušnosti podal žalovaný neskôr než pri prvom svojom úkone, došlo k založeniu miestnej príslušnosti Okresného súdu Bardejov aj v prípade, ak by skutočne išlo o spor vyvolaný reštrukturalizačným konaním a miestna príslušnosť by inak patrila Okresnému súdu Prešov. Túto námietku žalovaného je preto nutné považovať za právne irelevantnú.

K posúdeniu existencie naliehavého právneho záujmu žalobou uplatnených určovacích nárokov a podmienkach subjektívnej záväznosti rozsudku.

25. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. účinného do 30.6.2016, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

26. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

27. V danom prípade žalobca žiadal určovacím výrokom deklarovať, že záložné právo žalobcu zriadené zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou dňa 23.10.2008 medzi žalobcom, ako záložným veriteľom a žalovaným existuje a je vymáhateľné, a tiež že pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, čo zodpovedná žalobnému návrhu podľa § 80 písm. c) O.s.p., resp. § 137 písm. c) C.s.p.

28. Prvou (procesnou) podmienkou pri uvedených žalobných nárokoch je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Druhým predpokladom úspešnosti žaloby je, že účastníci konania majú vecnú legitimáciu. Vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva a je samozrejým predpokladom úspešnosti žaloby na určenie. Vecnú legitimáciu v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je má predovšetkým ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten subjekt konania, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia, o ktoré v konaní ide, prípadne ktoré môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté (a na ktorých má právny záujem). Pasívnu vecnú legitimáciu má subjekt konania, ktorý je nositeľom tomu zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti, alebo ktorého práva majú byť dotknuté. Obidve podmienky treba rozlišovať, aj keď spolu úzko súvisia a vecnú legitimáciu i naliehavý právny záujem treba posudzovať podľa požadovaného petitu.

29. Naliehavý právny záujem žalobcu na určenie práva je daný vtedy, ak jeho záujem na požadovanom určení je právom aprobovaný a dotýka sa jeho právneho (hmotnoprávneho) postavenia, pričom tento záujem musí byť podľa požiadavky zákona zároveň kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Naliehavý právny záujem pritom môže byť iba na takom určení, ktoré je právne významné, určité, vykonateľné, a vytvárajúce pevný základ právneho vzťahu, resp. spôsobilé riešiť právne vzťahy medzi účastníkmi v čase vyhlásenia rozsudku, a zároveň odstránenie stavu ohrozenia, resp. neistoty nie je možné dosiahnuť iným vhodným spôsobom, a teda je pre navrhovateľa právne naliehavo potrebné. Účelom tejto podmienky je totiž zabrániť rozmnožovaniu zbytočných sporov (ktorých spornosť možno odstrániť či napraviť inak), alebo sporov bez praktického (konečného) významu pre ich účastníkov. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou súčasne platí, že súd je viazaný žalobou. Pri určovacích žalobách to pre navrhovateľa znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva vecná legitimácia účastníkov v čase rozhodovania súdu (hmotné právo, ktorého ochrany sa domáha), a súčasne existenciu naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. Ak je totiž žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu procesne neprípustná, je vylúčené ďalej sa zaoberať žalobou vo veci samej (mutatis mutandis rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 26/07, 2Cdo 231/07, 1Cdo 91/2006). Ak sa má určovacou žalobou, resp. určovacím výrokom súdu dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností (čo bolo prezentované aj vo vzťahu k nároku na určenie existencie a vymáhateľnosti záložného práva žalobcu zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou dňa 23.10.2008), je naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva (a obdobne aj iného vecného práva) vždy daný (napríklad ZSP 48/2004).

30. Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 9Co/58/2018-677 z 22.1.2019 formuloval záver, že v danom prípade žalobca komplexom tvrdených skutkových okolností preukázal právny záujem na požadovanom určení existencie záložného práva a že okruh tých, ktorí by mali byť účastníkmi konania bol určený správne. Súd riadiac sa týmto právnym názorom v zhode s ním dopĺňa, že existencia procesnej podmienky určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., resp. § 137 písm. c) C.s.p. t.j. naliehavého právneho záujmu je závislá od posúdenia toho, či navrhované určenie je právne významné a súčasne aj spôsobilé vytvoriť pevný základ právneho vzťahu, vyriešiť právne vzťahy medzi účastníkmi a odstrániť stav ohrozenia práva, resp. neistotu v právnom vzťahu medzi stranami. V konaní sa ukázalo nesporné, že na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre k.ú. S. je v súčasnosti zapísaná len poznámka o tomto súdnom konaní, nie však záložné právo, určenia existencie ktorého sa žalobca žalobou domáha. Naliehavý právny záujem na určení, či sporné záložné právo existuje je teda daný potrebou dosiahnutia zhody medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, pretože po skončení tohto konania dôjde k výmazu poznámky o začatí súdnom konaní a pre dosiahnutie stavu právnej istoty je zápis záložného práva v prípade vyhoveniu žalobe potrebný - už len preto, že pre samotný

jeho vznik normuje § 151e Občianskeho zákonníka zápis zriadeného záložného práva do katastra nehnuteľností. Rozsudok o určení, že záložné právo žalobcu k nehnuteľnostiam žalovaného tu je alebo nie je by bol podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností. Rozhodnutie o určení jeho existencie je tiež potrebné z dôvodu záujmu na vyriešení predbežnej otázky v prerušenom konaní o proteste prokurátora č. k. Pd 7/15/7701-8 z 24.2.2015 vedenom pred Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor rozhodnutím č.k.: R.-O.-S.-T. X/XXXX-G. z 30.3.2015. Nenáležitá je obrana žalovaného o vylúčení naliehavého právneho záujmu na určení existencie záložného práva z dôvodu nevyužitia prípadného prostriedku nápravy voči správou katastra realizovanému záznamu prostriedkami správneho súdnictva. Žiaden právny predpis totiž neodníma súdu právomoc rozhodovať o existencii sporného práva súkromného charakteru medzi sporovými stranami v prípade, ak konaním správneho orgánu pri realizácii zákonom zverenej kompetencie zápisov do osobitným zákonom ustanoveného registra dôjde k nesprávnej aplikácii právnych predpisov s následkom výmazu sporného práva. Ohľadne prvého zo žalobných nárokov na určenie existencie záložného práva bol teda naliehavý právny záujem na požadovanom určení preukázaný.

31. Uvedené však neplatí pre žalobcom uplatnený nárok na určenie vymáhateľnosti záložného práva, pretože tento jeho stav sa do katastra nehnuteľností nezapisuje. Žalobca okrem uvedeného určenia žalobou požaduje aj uloženie povinností strpieť predaj predmetu záložného práva ako aj zaplatiť splatnú peňažnú pohľadávku dlžníka z výťažku predaja predmetu záložného práva, pričom tento spôsob uplatnenia práva žalobcom je nepochybne vhodnejším spôsobom nápravy žalobcom tvrdeného porušenia práva a má prednosť pred určením jeho vymáhateľnosti. Preto je dôvodný záver, že na samostatnom deklarovaní (určení) vymáhateľnosti sporného záložného práva popri súbežne žiadanom uložení povinností žalovanému plynúcich z neho, za situácie v ktorej prípadné vyhovenie uplatnených žalobných nárokom na plnenie je závislé na vyriešení predbežnej otázky o vymáhateľnosti sporného záložného práva, nie je daný naliehavý právny záujem. V tejto časti tak bolo potrebné žalobu zamietnuť.

32. Podľa § 159a Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania žaloby, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, prípadne o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní.

33. Podľa § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

34. Podľa § 151h ods. 1 Civilného sporového poriadku, pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom alebo ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

35. S ohľadom na zápis poznámky o prebiehajúcim súdnom konaní na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre k.ú. S. a vychádzajúc z § 159a Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania žaloby ako aj § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku platného v čase vydania tohto rozsudku súd konštatuje, že v danom prípade sú preukázané podmienky rozšírenia subjektívnej záväznosti tohto rozsudku na prípadného nadobúdateľa zálohu v prípade tých nadobúdateľov zálohu, ktorým by boli prevedené predmety tvoriace záloh v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o tomto súdnom konaní. Ďalej je potrebné poukázať na to, že v priebehu konania ani jedna zo sporových strán netvrdila, že by bolo v danom prípade pôsobenie zriadeného záložného práva na nadobúdateľa zálohu vylúčené. V tomto smere neboli ani z jednej strany konania naznačené (ani preukazované) akékoľvek skutočnosti svedčiacie o opaku. Vylúčenie pôsobenia záložného práva na nadobúdateľa zálohu je v zmysle obsahu § 151h Občianskeho zákonníka výnimkou, ktorá môže byť založená len zmluvou o zriadení záložného práva. V danom prípade čl. VI. bod 7. zmluvy o zriadení záložného práva uvedenú výnimku vylučuje. Záver o preukázaní naliehavého právneho záujmu žalobcu na žalobou požadovanom určení vyplývajúci z uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 9Co/58/2018-677 z 22.1.2019 nemožno vzťahovať aj na tento ďalší žalobný nárok, keďže odvolací súd vo vzťahu k tejto časti petitu uložil prvoinštančnému súdu zaoberať sa v ďalšom konaní zmyslom a právnym záujmom na požadovanom určení v kontexte

s ostatnými požiadavkami vyplývajúcimi z petitu žalobného návrhu. Súd nevidí racionálny dôvod pre pozitívne rozhodnutie súdu o tomto nároku, keďže limity subjektívnej záväznosti rozsudku bránia jeho záväznosti voči tretím osobám (a teda aj voči akémukoľvek nadobúdateľovi zálohu, ktorý nebol zúčastnený tohto konania), pokiaľ k jeho nadobudnutiu dôjde po právoplatnom skončení tohto konania (okrem výnimky vyplývajúcej z obsahu § 228 ods. 2 C.s.p. - kedy by bol záväzný pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní). Keďže žiadna z tretích osôb okrem záložcu a záložného veriteľa nie sú zúčastnené konania na niektovej z procesných strán, je vylúčené, aby na takomto určení mohol byť daný konkrétny naliehavý právny záujem. Z tohto dôvodu bolo potrebné žalobu v časti o určení, že zriadené záložné právo pôsobí na nadobúdateľa zálohu zamietnuť, na čo dopadá výrokovej veta V. rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

K posúdeniu vzniku sporného záložného práva.

36. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 24.10.2008, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

37. Podľa § 151b ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 24.10.2008, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

38. Podľa § 151d ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 24.10.2008, záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, byt a nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec. Záložné právo sa vzťahuje na záloh, jeho súčasti, plody a úžitky a príslušenstvo, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje alebo zákon neustanovuje inak.

39. Podľa § 151e ods. 1, 2 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 24.10.2008, na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv (ďalej len „register záložných práv“) zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Záložné právo, ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľností podľa odseku 2 alebo ktoré vzniká registráciou v osobitnom registri podľa odseku 3 (ďalej len „registrácia v osobitnom registri“), nepodlieha registrácii v registri záložných práv podľa tohto zákona.

40. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom k 24.10.2008 kataster nehnuteľností (ďalej len „kataster“) je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, práve zodpovedajúcom vecnému bremenu a o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, a o iných právach a povinnostiach z vecného bremena, ak boli zriadené ako vecné práva k nehnuteľnostiam, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len „právo k nehnuteľnosti“).

41. Podľa § 6 ods. 1 písm. c) katastrálneho zákona v znení účinnom k 24.10.2008, v katastri sa evidujú stavby spojené so zemou pevným základom, ktoré

1. sú označené súpisným číslom,
2. nie sú označené súpisným číslom,
3. sú rozostavanými stavbami v súvislosti so vznikom, zmenou alebo zánikom práva k nim,
4. sú podzemnými stavbami, a to v miestach ich prienikov so zemským povrchom,

5. sú nadzemnými stavbami, a to prienikom ich vonkajšieho obvodu so zemským povrchom alebo priemetom ich vonkajšieho obvodu na zemský povrch;

42. Podľa § 28 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona v znení účinnom k 24.10.2008, práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak. Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 41 ods. 1 a 3 katastrálneho zákona v znení účinnom k 24.10.2008, práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení.

44. Záložné právo je právom slúžiacim k zabezpečeniu pohľadávky veriteľa pre prípad, že pohľadávka veriteľa nebude včas alebo v dohodnutom rozsahu splnená. Veriteľ má v takomto prípade právo dosiahnuť uspokojenie pohľadávky z výnosu predmetu zálohu, ktorý sa dosiahne jeho speňažením. Záložca, majetok ktorého k zabezpečeniu slúži, môže, ale nemusí byť totožný so subjektom, ktorý je obligačným dlžníkom zo záväzkového vzťahu, pohľadávka z ktorého je zálohom zabezpečená. Záložné právo je právom vecným (i keď k cudzej veci), rovnako ako vlastnícke právo a jeho špecifikum spočíva v tom, že na jeho vznik sa vyžaduje najskôr jeho zriadenie (pri zmluvnom záložnom práve zmluvou o zriadení záložného práva) a následne jeho registrácia v registroch určených § 151e Občianskeho zákonníka. Registrácia záložného práva k nehnuteľnostiam sa realizuje zápisom do katastra nehnuteľností, tento zápis na podklade zmluvou zriadeného záložného práva má konštitutívne účinky, teda až zápisom záložného práva dôjde ku jeho vzniku. Určenie existencie záložného práva teda prichádza do úvahy až potom, ako bude nepochybný záver o skutočnom vzniku sporného záložného práva.

45. V konkrétnom prípade zmluvou o poskytnutí podpory z 23.10.2008 žalobca ako veriteľ poskytol spoločnosti NIKONA, s.r.o. ako dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške a na účel v zmluve definovaný. Pohľadávka žalobcu z predmetnej zmluvy bola zabezpečená záložným právom na majetok žalovaného ako záložcu, vzniknutým na základe zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva taktiež z 23.10.2008, vklad ktorej bol povolený vtedajšou Správou katastra Bardejov dňa 24.10.2008 pod č. B.. V čl. II. bodoch 1. až 3. uvedenej zmluvy bola definovaná pohľadávka zabezpečená zriadeným záložným právom a v 4. bode špecifikácia predmetu zálohu. Keďže pri všetkých veciach tvoriacich záloh malo ísť o nehnuteľnosti, do čl. IV. bodu 1. bola prenesená aj podmienka zápisu záložného práva na príslušný list vlastníctva v jeho časti C, kde sa zapisujú ťarchy (teda aj záložné práva) k nehnuteľnostiam zapísaným v časti A listu vlastníctva. Preskúmaním zápisov z úplného listu vlastníctva č. XXX vedeného pre k.ú. S. bolo nepochybne zistené, že k všetkým nehnuteľnostiam, ktoré sú špecifikované vo výrokovej vete I tohto rozsudku (a ich označenie súhlasí so špecifikáciou obsiahnutou v zmluve č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva), bolo záložné právo do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu zapísané v časti C - Ťarchy. Boli tak splnené obidve podmienky vyžadované citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka pre vznik záložného práva k týmto nehnuteľnostiam, t.j. ako platné zriadenie záložného práva zmluvou uzavretou medzi záložným veriteľom a vlastníkom predmetu zálohu ako záložcom, tak aj ich zápis v katastri nehnuteľností podľa § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka. Týmto zápisom vzniklo záložné právo ako k hlavným predmetom záložného práva, ktorých špecifikácia vyplýva priamo z obsahu zápisu na označenom liste vlastníctva, tak aj ku všetkým ich súčasťam, plodom, úžitkom a príslušenstvu (§ 151d ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pre jeho definovanie preto postačuje nezameniteľná špecifikácia hlavných vecí tvoriacich záloh, ktorá vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže spolu s týmito vecami sa záložné právo vzťahuje aj na celé ich príslušenstvo, teda aj príslušenstvo hlavných stavieb označené v zmluve č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva. Súd tak považuje v tejto časti prvú podmienku pre záver o dôvodnosti žalobného nároku na určenie existencie a vymáhateľnosti v žalobe špecifikovaného záložného práva za splnenú.

46. K záveru o vzniku záložného práva po jeho zriadení zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX z 23.10.2008 však nemožno dospieť vo vzťahu k stavbám neevidovaným na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre katastrálne územie S., stojacich podľa tvrdení žalobcu na pozemkoch zapísaných na tomto liste vlastníctva, ktorými mali byť sklad olejov na parc. č. XXX/X, prístrešok medzi pĺnicou a obytnou budovou na parc. č. XXX/X, sklady na parc. č. XXX, úzkokoľajová vlečka na parc. č. XXX/X, koľaje pre

sklad a prísun guľatiny do reťazového dopravníka na parc. č. XXX/X, ako aj stavbám postaveným na parcele č. XXX/X evidovanej na katastrálnej mape vedenej pre katastrálne územie: S., ktorými mali byť zásobníky na piliny pri kotolni a prístrešok pri kotolni a to pre absenciu zápisu zriadenia tohto záložného práva v katastri nehnuteľností. Kataster nehnuteľností je osobitným registrom záložných práv v zmysle § 151e ods. 4 Občianskeho zákonníka pre všetky nehnuteľnosti, preto zapisovanie záložného práva k nehnuteľnostiam nezapísaným v katastri nehnuteľností napríklad v Notárskom centrálnom registri záložných práv je vylúčené. Čo je nehnuteľnosťou definuje § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sú to aj všetky stavby spojené so zemou pevným základom. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že v tomto bode odôvodnenia definované stavby sú nehnuteľnosťami a zároveň netvrdil, že ide o stavby, ktoré nie sú spojené so zemou pevným základom, teda že záložné právo k nim nemalo byť registrované v katastri nehnuteľností, ale napr. v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Žiada sa poukázať na § 6 ods. 1 písm. b) a c) katastrálneho zákona, podľa ktorého je možné do katastra nehnuteľností zapísať aj stavby bez súpisného čísla alebo stavby rozostavané. Pokiaľ vymenované stavby neboli v čase uzatvárania zmluvy o zriadení záložného práva zapísané v katastri nehnuteľností, žalobcovi ako veriteľovi z úveru a súčasne záložnému veriteľovi nič nebránilo požadovať pred zriadením záložného práva k nim vlastníka týchto vecí (ktoré mali tvoriť záloh) najskôr ich zapísanie do katastra nehnuteľností tak, aby mohlo následným zápisom záložného práva toto aj platne v zmysle § 151e Občianskeho zákonníka vzniknúť. K obdobnému záveru dospel Okresným súdom Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 9Cbi/13/2013 v rozsudku z 5.9.2017, ktorý bol vydaný na podklade právne záväzného názoru Krajského súdu v Bratislave vyjadreného v uznesení č. k. 1CoKR/12/2016-154 z 28.6.2016. Podľa nich zabezpečenie pohľadávky spočívajúce v záložnom práve k nehnuteľnostiam musí byť bez pochybností preukázané tak z hľadiska obligačných, ako aj vecných účinkov. Obligačné účinky podstatné pre zriadenie záložného práva spočívajú v uzatvorení platnej zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnostiam, ktorou sú účastníci zmluvy viazaní. Vecné účinky záložného práva vznikajú účinnosťou jeho zápisu do príslušného registra určeného na takéto zápis. V prípade nehnuteľností je v zmysle katastrálneho zákona, registrom príslušným pre zápis záložného práva, kataster nehnuteľností. Pre vznik záložného práva musia byť splnené obe uvedené skutočnosti. Prípadný zápis predmetného záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv nemôže (pokiaľ ide o nehnuteľnosť) vyvolať vecno-právne účinky, tak ako to predpokladá § 31 ods. 3 katastrálneho zákona. Obdobný názor zastávajú aj orgány štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností (pozri napr. Úrad geodézie a kartografie SR, ktorý vo svojom stanovisku uverejnenom v katastrálnom bulletine č. 2/2012). Dôvodný je tak záver, že k nehnuteľnosti nezapísanej v katastri nehnuteľností nemôže zmluvné záložné právo platne bez jeho zápisu do katastra nehnuteľností vzniknúť, čo v danom prípade ohľadne stavieb neevidovaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX vedeného pre k. ú., S. preukázané nebolo. Možnosť vzniku záložného práva k nehnuteľnostiam nezapísaným do katastra nehnuteľností predpokladá len Exekučný poriadok v § 172 až 178, ide však o výnimku, ktorú nemožno vzťahovať aj na zmluvne zriadené záložné právo, ktorého režim vzniku sa spravuje kogentným ustanovením § 151e Občianskeho zákonníka, ktorý iný spôsob, ako jeho zápis do katastra nehnuteľností vylučuje. Preto na túto časť uplatneného nároku na určenie existencie záložného práva sa vzťahuje výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

K posúdeniu existencie sporného záložného práva.

47. Pre záver o dôvodnosti nároku na určenie existencie záložného práva bolo s ohľadom na prednesenú argumentáciu sporových strán nevyhnutné posúdiť, či v dôsledku reštrukturalizačného konania žalovaného, ktoré trvalo od 18.1.2011 do 29.7.2011, resp. reštrukturalizačného konania obligačného dlžníka žalobcu - spoločnosti NIKONA s.r.o., ktoré prebiehalo v období od 27.4.2011 do 18.10.2011, nedošlo k jeho zániku, resp. či nedošlo k jeho zániku iným spôsobom v zmysle § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na obsah § 206a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého sa konania začaté pred 1. januárom 2012 dokončia podľa doterajších predpisov bolo potrebné pri realizovanom posudzovaní naznačených relevantných právnych otázok vychádzať z právnej úpravy zákona o konkurze a reštrukturalizácie účinnej do 31.12.2011.

48. Podľa § 151 md ods. 1 Občianskeho zákonníka záložné právo zaniká

- a) zánikom zabezpečenej pohľadávky,
- b) zánikom všetkých vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, na ktoré sa záložné právo vzťahuje,
- c) ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva,

- d) uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo zriadené,
- e) vrátením veci záložcovi, ak záložné právo vzniklo odovzdaním veci,
- f) ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom,
- g) ak záložca previedol záloh a zmluva o zriadení záložného práva určuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom,
- h) iným spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu,
- i) ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa.

49. Podľa § 114 ods. 1 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 začatie reštrukturalizačného konania má ten účinok, že pre zabezpečenú pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať ani pokračovať vo výkone zabezpečovacieho práva na majetok patriaci dlžníkovi.

50. Podľa § 119 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

51. Podľa § 120 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

52. Podľa § 120 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 pohľadávky, ktoré vznikli voči dlžníkovi počas reštrukturalizačného konania, odmena správcu a nepeňažné pohľadávky sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou (ďalej len „prednostné pohľadávky“). Na prednostné pohľadávky nepôsobia účinky začatia reštrukturalizačného konania ani sa nezahŕňajú do reštrukturalizačného plánu, ibaže s tým ich veritelia súhlasia.

53. Podľa § 120 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 za prednostné pohľadávky sa nepovažujú nároky ručiteľov, spoludlžníkov alebo iných osôb, ktorým vznikne po začatí reštrukturalizačného konania pohľadávka voči dlžníkovi, ak budú za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred začatím reštrukturalizačného konania. Tieto nároky musia byť v reštrukturalizácii uplatnené prihláškou ako podmienené pohľadávky, inak v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi.

54. Podľa § 122 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 ak veriteľ prihlasuje zabezpečenú pohľadávku, v prihláške uvedie aj druh, poradie a právny dôvod vzniku zabezpečovacieho práva spolu s určením majetku, ktorým je zabezpečená, a sumu, do ktorej je zabezpečená. Ak prihláška zabezpečenej pohľadávky tieto údaje neobsahuje, zabezpečená pohľadávka sa v reštrukturalizácii považuje len za nezabezpečenú pohľadávku a na zabezpečovacie právo, ktorým je zabezpečená, sa v reštrukturalizácii neprihliada.

55. Podľa § 132 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 reštrukturalizačný plán je listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených (ďalej len „účastník plánu“), ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok, prípadne akcionármi dlžníka. Po potvrdení plánu súdom je plán záväzný pre všetkých účastníkov plánu.

56. Podľa § 155 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 ustanovenia plánu sa zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku stávajú účinnými voči všetkým účastníkom plánu; ustanovenia plánu o novom úvere sú účinné voči každému.

57. Podľa § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a

včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.

58. Podľa § 155 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, plán potvrdený súdom sa považuje za právny úkon urobený vo forme a spôsobom, ktorý je vyžadovaný osobitnými predpismi pre vznik, zmenu alebo zánik práv alebo záväzkov obsiahnutých v pláne. Ak je pre vznik, zmenu alebo zánik práva alebo záväzku obsiahnutého v pláne potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, právo alebo záväzok vznikne, zmení sa alebo zanikne až rozhodnutím príslušného orgánu; príslušný orgán nemôže odmietnuť vydať potrebné rozhodnutie len z dôvodu, že plán ako právny úkon nie je urobený vo forme alebo spôsobom vyžadovaným osobitným predpisom.

59. Podľa § 155 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 ak plán neurčuje inak, plánom zostávajú nedotknuté práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb.

60. Podľa § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak dlžník alebo preberajúca osoba ani do 30 dní od doručenia výzvy nespĺní riadne a včas voči účastníkovi plánu pohľadávku vyplývajúcu mu z plánu alebo iný záväzok vyplývajúci mu z plánu, plán sa tým stáva voči účastníkovi plánu vo vzťahu k dotknutej pohľadávke neúčinným.

61. V danom prípade podľa názoru žalovaného malo dôjsť k zániku záložného práva v dôsledku včasného neprihlásenia tohto zabezpečovacieho práva prihláškou v reštrukturalizačnom konaní žalovaného, t. j. vo veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1R/13/2010 a to v zmysle § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, podľa ktorého zaniká aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie právo vzťahujúce sa na majetok dlžníka. Malo tak ísť o jeden zo spôsobov zániku záložného práva podľa § 151md ods. 1 písm. h) Občianskeho zákonníka. Žalobca v priebehu celého konania naopak argumentoval tým, že možnosť iného než obligačného veriteľa prihlásiť si svoju pohľadávku v reštrukturalizačnom konaní je s poukazom na § 119 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vylúčená (týka sa výlučne konkurzného konania po 1.1.2012) a preto záložný veriteľ nedisponujúci obligačnou pohľadávkou voči záložcovi nie je povinný svoje zabezpečovacie právo v reštrukturalizácii prihlásiť. Zásadným vo veci je teda výklad a aplikácia § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, ktoré je totožné s jeho súčasným znením (t.j. so znením účinným po 1.1.2012). Výklad uvedeného ustanovenia potom musí byť nutne zameraný na právnu otázku, či schválením reštrukturalizačného plánu dochádza k zániku záložného práva zriadeného na majetok záložcu, voči ktorému je povolená reštrukturalizácia, ak je záložným právom zabezpečená pohľadávka osoby odlišnej od osoby záložcu. K metódam výkladu § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii pritom súd poukazuje na opakovane zdôrazňované východiská, podľa ktorých k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, ale predovšetkým z hľadiska jeho zmyslu a účelu. Jazykový výklad môže predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu, v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy, a to najmä v prípade, keď existuje určité napätie medzi doslovným a teleologickým či systematickým výkladom (porov. napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, I. ÚS 351/2010, I. ÚS 306/2010, III. ÚS 72/2010 a iné).

62. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd konštatuje, že k nastolenej zásadnej právnej otázke podal Najvyšší súd Slovenskej republiky relevantný a aj v danej veci aplikovateľný výklad obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 3Obdo/38/2018 z 29.1.2019. V ňom najvyšší súd najskôr poukázal na výklad ustanovenia vyplývajúci z odbornej literatúry, podľa ktorého „pokiaľ ide o prípadné zabezpečovacie práva, ktoré síce viažu na dlžníkovom majetku, no zabezpečujú pohľadávku voči inej osobe ako reštrukturalizovanému dlžníkovi, tak takéto zabezpečovacie práva sú účinnosťou plánu nedotknuté. Takýto zabezpečený veriteľ ani nemá pohľadávku voči dlžníkovi, ktorú by mohol uplatniť v reštrukturalizácii, keďže jeho obligačným dlžníkom je iný subjekt ako reštrukturalizácii podrobený dlžník“ (k tomu viď aj: Pospíšil, B. a kol., Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár, 2. vydanie.

Wolters Kluwer: Bratislava, 2016, s. 811) a nadväzne na to sám judikoval, že ustanovenie § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie je možné posudzovať izolovane, keďže je nutné zohľadniť systematickú súvislosť, pokiaľ ide o právnu úpravu reštrukturalizačného konania. Najvyšší súd v označenej veci zastal názor, že v § 114 ods. 1 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii sa uvedené zákonné obmedzenie (t.j. že pre zabezpečenú pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať ani pokračovať vo výkone zabezpečovacieho práva na majetok patriaci dlžníkovi) vzťahuje len na tie zabezpečovacie práva, ktoré zabezpečujú pohľadávky, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou podľa § 120 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V reštrukturalizácii si prihláškou uplatňujú pohľadávky len veritelia reštrukturalizačného dlžníka, ktoré vznikli do zverejnenia uznesenia súdu o začatí reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku. Ak si veriteľ svoju pohľadávku voči reštrukturalizačnému dlžníkovi neprihlási prihláškou, zanikne v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu jeho právo takúto pohľadávku voči dlžníkovi vymáhať. Právna úprava vyplývajúca z § 114 ods. 1 písm. c) v spojení s § 118 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nezabraňuje výkonu zabezpečovacieho práva na majetok dlžníka, ak je týmto majetkom zabezpečený záväzok iného dlžníka (veriteľ zabezpečenej pohľadávky nie je osobným veriteľom dlžníka, ktorému bola povolená reštrukturalizácia). Najvyšší súd ďalej judikoval, že ustanovenie § 114 ods. 1 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii zabráňuje výkonu zabezpečovacieho práva len vtedy, ak je ním zabezpečená pohľadávka, ktorá sa uplatňuje prihláškou, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ pohľadávku prihlási. Ak by si veriteľ pohľadávku neprihlásil, táto sa stane v prípade zverejnenia uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku nevymáhateľnou. Ak však dlžník, ktorému bola povolená reštrukturalizácia, zabezpečuje svojim majetkom záväzok tretej osoby (napr. zriadi záložné právo na svoje nehnuteľnosti na zabezpečenie záväzku tretej osoby), môže veriteľ tretej osoby realizovať svoje zabezpečovacie právo napr. výkonom záložného práva. Povolením reštrukturalizácie podľa ustanovenia § 118 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ostávajú zachované účinky, ktoré nastali začatím reštrukturalizačného konania a tieto sa iba dopĺňajú (viď § 118 ods. 3 a ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii). Začatie reštrukturalizačného konania a ani povolenie reštrukturalizácie nebráni veriteľovi tretej osoby vo výkone zabezpečovacieho práva zaťažujúceho majetok reštrukturalizačného dlžníka. Na základe toho najvyšší súd formuloval nasledovné závery:

I. Účinky zverejnenia reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku podľa ustanovenia § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v podobe zániku práva vymáhať pohľadávky voči reštrukturalizačnému dlžníkovi a v podobe zániku riadne a včas neprihlásených zabezpečovacích práv viaznucich na majetku reštrukturalizačného dlžníka sa vzťahujú len na tie pohľadávky a zabezpečovacie práva, ktoré je možné prihláškou prihlásiť v reštrukturalizácii.

II. Zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku nedochádza k zániku zabezpečovacích práv zriadených na majetku reštrukturalizačného dlžníka, ak je zabezpečovacím právom zabezpečená pohľadávka tretej osoby odlišnej od reštrukturalizačného dlžníka.

III. Zabezpečovacie práva zriadené na majetku reštrukturalizačného dlžníka, ktoré zabezpečujú pohľadávku tretej osoby, zostávajú účinnosťou reštrukturalizačného plánu nedotknuté za predpokladu, že zabezpečený veriteľ (t. j. obligačný veriteľ tretej osoby) nevyslovil súhlas, aby sa jeho právne postavenie riešilo v reštrukturalizačnom pláne.

63. S uvedeným právnym výkladom formulovaným Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako najvyššou súdnou autoritou (čl. 2 a čl. 4 základných zásad Civilného sporového poriadku) sa konajúci súd plne stotožňuje a v podrobnostiach na neho odkazuje, vrátane vyporiadania sa s dôvodmi odklonu od právnych názorov uvedených v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 193/08-20 zo 4.6.2008. Tento odklon je totiž podporený rozsiahlou a logicky vystavanou právnou argumentáciou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorému je zverená § 22 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov kompetencia zabezpečovania jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Podľa čl. 2 ods. 2 Základných princípov C. s. p. tvorí ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít jeden z definičných znakov právnej istoty. Pri identifikácii ustálenej praxe je vždy potrebné skúmať, čo bolo predmetom rozhodnutia príslušnej súdnej autority, teda v akej otázke môže jej rozhodnutie predstavovať ustálenú súdnu prax. Žalovaný na obranu proti uplatnenému nároku v konaní poukazoval na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 193/08-20 zo 4.6.2008, ktorým bola odmietnutá sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR, pretože ústavný súd nepovažoval právny záver vyjadrený v uznesení Okresného súdu Žilina

č.k. 2R/1/007-393 zo 14.12.2007 za ústavne neakceptovateľný. Z obsahu tohto uznesenia ústavného súdu je zrejmé, že v ňom uvedený sťažovateľ mal v označenom prípade dvojité zabezpečenie jednej pohľadávky, a to ako záložným právom tak aj ručením, a že aj v tejto súvislosti ústavný súd zastal názor o popretí účelu reštrukturalizácie v prípade súbežného zachovania nárokov sťažovateľa voči reštrukturalizovanému dlžníkovi. S prihladením na ústavným súdom opakovane prezentovaný názor, že jeho úloha pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie práva na súdnu ochranu rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách, teda najmä kontrolu toho, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne (svojvoľné) s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07), skutočnosť, že v označenom prípade ústavný súd nedospel k záveru o potrebe zrušenia uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 2R/1/2007-393 zo 14.12.2007 neznamená, že toto uznesenie predstavuje ustálenú súdnu prax k otázke výkladu § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a účinkom súdom potvrdeného plánu. Z tohto uznesenia totiž ani nevyplýva, že by takýto výklad bol jediný možný a hlavne, že by ústavný súd považoval opačný výklad (podrobne zdôvodnený vo vyššie citovanom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) za ústavne neudržateľný.

64. V predloženej prípad má súd za to, že žalobca nemohol svoje záložné právo, ktoré mal voči žalovanému ako záložcovi, vzniknuté zápisom do katastra nehnuteľností na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX z 23.10.2008, prihlásiť do reštrukturalizačného konania žalovaného, keďže voči nemu nemal žiadnu peňažnú pohľadávku z úveru poskytnutého žalobcom spoločnosti NIKONA s.r.o. Prihlásenie tohto záložného práva prihláškou vylučuje § 114 ods. 1 písm. c) v spojení s § 119 ods. 1 a § 120 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zo vzájomného kontextu ktorých vyplýva, že v reštrukturalizácii žalovaného bolo možné prihlásiť len zabezpečovacie právo vzťahujúce sa na zabezpečenú pohľadávku voči žalovanému. Základným predpokladom prihlásenia záložného práva žalobcom bolo v zmysle v tom čase účinnej právnej úpravy prihlásenie svojej pohľadávky voči záložcovi, avšak v okolnostiach prípadu bolo medzi stranami nesporné, že žalobca ako záložný veriteľ takúto pohľadávku voči žalovanému nemal. Prihlásenie uvedeného záložného práva v tejto reštrukturalizácii nadväzuje na to vylučuje aj znenie § 122 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkrétne už v hypotéze tohto ustanovenia definovaná podmienka „ak veriteľ prihlasuje zabezpečenú pohľadávku“ vedie k záveru, že prihlásenie záložného práva môže byť spojené len s prihlásením peňažnej pohľadávky záložného veriteľa, ktorú má voči osobe v reštrukturalizácii, čo v danom prípade vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným splnené nebolo. Ďalej je v zmysle § 120 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v reštrukturalizácii vylúčené akékoľvek prihlasovanie nepeňažných pohľadávok. Preto neprihlásenie zabezpečovacieho práva žalobcu voči žalovanému ako záložcovi v reštrukturalizačnom konaní žalovaného vedenom pred Okresným súdom Prešov nemohlo mať účinok ustanovený v § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pretože to sa mohlo vzťahovať len na tie neprihlásené zabezpečovacie práva týkajúce sa majetku dlžníka, ktoré boli veriteľa povinní prihlásiť. Uvedený výklad totožný s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným vo veci sp. zn. 3Obdo/38/2018 napokon potvrdzuje aj obsah komentára k Občianskemu zákonníku (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha : C.H.Beck, 2015 1204-1205 s.) o zániku len toho zabezpečovacieho práva, ktoré sa vzťahuje na pohľadávku, ktorú je v reštrukturalizácii potrebné prihlásiť (t.j. tzv. neprednostnú pohľadávku). Preto výhrada žalovaného, že by súd vo veci len nekriticky uplatňoval výklad podaný v odbornej literatúre predchádzajúcim právnym zástupcom žalobcu je právne irelevantná, vo veci totiž súd vychádza z racionálnej a podrobne zdôvodnenej právnej argumentácie formulovanej najvyššou súdnou autoritou v rozhodnutí sp. zn. 3Obdo/38/2018, ktorá sa neopiera výhradne len o výklad § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyplývajúceho z komentára kolektívu autorov vypracovaného pod vedením niekdajšieho právneho zástupcu žalobcu (Pospíšil, B. a kol., Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár, 2. vydanie. Wolters Kluwer: Bratislava, 2016).

65. Reštrukturalizačný plán je listinou (právnym úkonom) upravujúcou na základe zákonom upraveného procesu vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených, teda účastníkov plánu. Tými môžu byť len osoby, ktoré sa reštrukturalizačného konania zúčastnili (resp. mohli zúčastniť), teda vychádzajúc z obsahu § 119 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii len dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Žiadne ustanovenie reštrukturalizačného plánu sa nemôže vzťahovať na osobu, ktorá nie je jeho účastníkom. Pri posúdení aplikovateľnosti bodu 2.4.3. záväznej časti reštrukturalizačného plánu žalovaného na daný prípad sa súd

preto stotožňuje s argumentáciou žalobcu, podľa ktorej pokiaľ tento plán stanovuje zánik práv veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb, nemôže sa tento plán týkať majetku žalovaného, pretože žalovaný v ňom mal postavenie obligáčného dlžníka - bol v ňom subjektom v reštrukturalizácii ale nie treťou osobou. Preto ani z týchto dôvodov aj po schválení reštrukturalizačného plánu žalovaného záložné právo žalobcu voči žalovanému nezaniklo.

66. Vo vzťahu k bodu 2.4.3. záväznej časti reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA s.r.o. je potrebné poukázať na to, že toto ustanovenie reštrukturalizačného plánu vychádza z aplikácie dispozitívneho ustanovenia § 155 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, podľa ktorého plánom zostávajú nedotknuté práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb okrem prípadu, ak plán neustanoví inak. K záveru o zániku záložného práva žalobcu voči žalovanému by teda bolo možné dospieť práve v dôsledku aplikácie ustanovenia 2.4.3. záväznej časti reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA s.r.o., avšak len za predpokladu trvajúcej účinnosti tohto plánu voči žalobcovi ako jeho účastníkovi. Ustanovenie § 159 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii normuje, že ak napriek uplynutiu 30 dní od doručenia výzvy dlžník alebo preberajúca osoba nesplní riadne a včas voči účastníkovi plánu pohľadávku alebo iný záväzok vyplývajúci mu z plánu, stane sa tým reštrukturalizačný plán voči účastníkovi plánu vo vzťahu k dotknutej pohľadávke neúčinným.

67. V konaní bolo preukázané, že výzvou na plnenie reštrukturalizačného plánu zo dňa 9.10.2012, doručenu 12.10.2012 žalobca účinne postupujúc podľa § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyzval spoločnosť NIKONA, s.r.o. na plnenie reštrukturalizačného plánu. Nakoľko však spoločnosť NIKONA, s.r.o. napriek tejto výzve zo strany žalobcu reštrukturalizačný plán ani v lehote 30 dní nezačala plniť, tento sa stal voči žalobcovi vo vzťahu k dotknutej pohľadávke neúčinným a to aj vo vzťahu k jej zabezpečeniu záložným právom, pretože plán ako celok sa stáva neúčinným voči tejto pohľadávke. Následkom zániku účinnosti plánu voči účastníkovi plánu vo vzťahu k dotknutej pohľadávke je jej pôvodné obnovenie (t.j. ako keby voči nej reštrukturalizačný plán neexistoval) a to nielen čo do jej výšky a splatnosti, ale rovnako tak aj čo do jej zabezpečenia. Neúčinnosťou plánu je vo svojej podstate navrátená veriteľovi pohľadávka v jej celom rozsahu (inými slovami v jej plnej kvalite). Neúčinnosť v zmysle § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nastáva automaticky, t.j. zo zákona, po naplnení zákonných predpokladov, a nie je potrebné, aby sa žalobca domáhal vyslovenia neúčinnosti reštrukturalizačného plánu na súde. Neúčinnosť reštrukturalizačného plánu v zmysle § 159 Zákona o konkurze nemožno konvalidovať ani prípadným neskorším konaním zo strany dlžníka, t.j. spoločnosti NIKONA, s.r.o. Súd tak právne uzatvára, že z dôvodu neúčinnosti reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA, s.r.o. voči žalobcovi vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej zo zmluvy o poskytnutí podpory č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX z 23.10.2008, ktorá bola zabezpečená v zmysle článku VI. zmluvy záložným právom na majetok žalovaného, zriadeného zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX z 23.10.2008 je potrebné považovať plán za neúčinný a to aj pokiaľ ide o bod 2.4.3. reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA, s.r.o., v zmysle ktorého sa mal žalobca, ako obligáčny veriteľ spoločnosti NIKONA, s.r.o., vzdať práva domáhať sa uspokojenia svojej zabezpečenej pohľadávky z majetku tretích osôb, teda v danom prípade z majetku žalovaného.

68. Vzhľadom na to, že v dôsledku neúčinnosti plánu spoločnosti NIKONA s.r.o. voči žalobcovi nebola pôvodná pohľadávka z úverového vzťahu splnená (čo medzi stranami sporné nebolo), nedošlo v zmysle § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka (a ani žiadnym z iných spôsobov jeho možného zániku vyplývajúcich z označeného ustanovenia) k zániku záložného práva, ktorého určenia existencie sa žalobca v tomto konaní domáhal. Preto bolo dôvodné žalobe aj s prihliadnutím na závery o preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vyhovieť, v rozsahu vyplývajúcom z ods. I. výrokovej časti tohto rozsudku.

K posúdeniu dôvodnosti žalobcom uplatnených žalobných nárokov na plnenie.

69. Žalobca si súčasne s určovacím nárokom deklarujúcim existenciu a vymáhateľnosť záložného práva v žalobe uplatnil aj žalobný nárok na uloženie povinnosti žalovaného strpieť predaj predmetu záložného práva a tiež povinnosti zaplatiť mu sumu 905.044,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 905.044,90 Eur od 10.2.2015 spolu s paušálnou náhradou nákladov vo výške 40,- Eur z výťažku

z predaja predmetu záložného práva. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu tejto časti žaloby súd hneď na úvod poukazuje na jej právnu irelevantnosť, keďže § 137 C.s.p. v súvislosti s uplatnením tohto typu žalobných nárokov splnenie podmienky preukázania naliehavého právneho záujmu nestanovuje.

70. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

71. Podľa § 151m ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka, záložca je povinný strieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva.

72. Podľa § 151mb ods. 1 Občianskeho zákonníka, záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a ostatné jej príslušenstvo.

73. Podľa § 161 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, v prípade neúčinnosti plánu voči veriteľovi sú dlžník a preberajúca osoba povinní spoločne a nerozdielne splniť pôvodnú pohľadávku veriteľa v rozsahu, v akom bola pohľadávka prihlásená a zistená, spolu s úrokom podľa osobitného predpisu počítaným zo zistenej časti pohľadávky od začatia reštrukturalizačného konania. Pohľadávku veriteľa sú dlžník a preberajúca osoba povinní splniť v pôvodnej lehote splatnosti.

74. Podľa § 161 ods. 3 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, pre pôvodnú pohľadávku veriteľa v rozsahu podľa odseku 1 možno v prípade neúčinnosti plánu voči dlžníkovi alebo preberajúcej osobe viesť výkon rozhodnutia alebo exekúciu, a to na podklade zoznamu pohľadávok uloženého na súde, ak ide o neúčinnosť plánu podľa § 159.

75. Podľa § 161 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 plnenia poskytnuté účastníkovi plánu na základe plánu sa v prípade neúčinnosti plánu voči nemu v rozsahu určenom plánom (§ 139) započítajú.

76. V zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného k 23.10.2008, treťou časťou tohto zákona sa upravujú záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

77. Podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi štátom, samosprávnou územnou jednotkou alebo právnickou osobou zriadenou zákonom ako verejnoprávna inštitúcia, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Na tento účel sa za štát považujú aj štátne organizácie, ktoré nie sú podnikateľmi, pri uzavieraní zmlúv, z ktorých obsahu vyplýva, že ich obsahom je uspokojovanie verejných potrieb.

78. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

79. Podľa § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

80. Podľa § 261 ods. 5 Obchodného zákonníka pri použití tejto časti zákona podľa odsekov 1 a 2 je rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu.

81. Podľa § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo.

82. Podľa § 768k ods. 1 Obchodného zákonníka účinného od 1.2.2013 (t.j. v znení zákona č. 9/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony), práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

83. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného k 23.10.2008, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

84. Pokiaľ ide o dôvodnosť základu žalobcom uplatneného nároku na uloženie povinností formulovaných v petite žaloby žalovanému, súd predovšetkým v plnom rozsahu odkazuje na predchádzajúcu časť odôvodnenia rozsudku, ktorým bol odôvodnený záver o existencii záložného práva na predmety záložného práva vymenované vo výrokovej vete I. tohto rozsudku.

85. K nároku na uloženie povinnosti zaplatiť sumu 905.044,90 Eur s príslušenstvom z výťažku predaja predmetu záložného práva sa žiada poukázať na súdnu prax, ktorá sa ustálila v závere, že petit žaloby záložného veriteľa voči záložcovi má znieť na zaplatenie určitej sumy (vo výške zabezpečenej pohľadávky) s tým, že rozhodnutie možno vykonať len predajom zálohu, pričom toto obmedzenie musí byť vo výroku exekučného titulu výslovne uvedené. Exekúciu predajom zálohu vykoná súdny exekútor na návrh záložného veriteľa na základe poverenia exekučného súdu (k tomu pozri Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, 1202 s.). Správnosť uvedeného prístupu potvrdzuje aj argumentácia žalobcu uznesením Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 2455/2004 a v ňom uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2Cdon 967/97 (R 46/1998). Podľa skôr opísaných skutkových zistení, žalobca si do reštrukturalizácie svojho obligačného dlžníka - spoločnosti NIKONA s.r.o. prihlásil pohľadávku v sume 146.020,90 Eur predstavujúcu nesplatenú podporu formou úveru s úrokmi v sume 10.797,83 Eur a úrokmi z omeškania v sume 694,82 Eur, ako aj pohľadávku predstavujúcu nedoplatok podpory formou úveru v sume 759.024,- Eur, pričom obe tieto pohľadávky (spolu istina v sume 905.044,90 Eur, úroky v sume 10.797,83 Eur a úroky z omeškania v sume 694,82 Eur) boli prihlásené ako zabezpečené pohľadávky na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX. V konaní bolo tiež preukázané, že žalobca vyzval obligačného dlžníka spoločnosť NIKONA, s.r.o. na plnenie reštrukturalizačného plánu výzvou z 9.10.2012, poučil ho o následkoch vyplývajúcich z § 161 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a upozornil, že v prípade ak nedôjde do 30 dní od doručenia tejto výzvy k riadnemu a úplnému splneniu sumy 1.527,5626 Eur, predstavujúcou splátky za mesiace august a september 2012, bude môcť žalobca pristúpiť k exekučnému vymáhaniu celej dlžnej sumy vo výške 916.537,55 Eur spolu s úrokom z omeškania. Táto výzva bola spoločnosti NIKONA, s.r.o. doručená 12.10.2012, lehota 30 dní na plnenie reštrukturalizačného plánu tak uplynula v pondelok 12.11.2012. Keďže sa vo veci ukázalo v priebehu konania nesporným, že spoločnosť NIKONA, s.r.o. uvedenú sumu v lehote do 12.11.2012 nezaplatila, ako už bolo skôr konštatované, reštrukturalizačný plán spoločnosti NIKONA s.r.o. sa stal vo vzťahu k tejto pohľadávke žalobcu neúčinným. Teda žalobca je nositeľom oprávnenia na zaplatenie celej svojej pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX z 23.10.2008, jej výška nepochybne vyplýva zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde v priebehu reštrukturalizačného konania spoločnosti NIKONA s.r.o., ktorý je podkladom aj pre výkon exekúcie voči obligačnému dlžníkovi v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 7Er/724/2013 a je teda vykonateľná. Túto pohľadávku žalobcu ako veriteľa je obligačný dlžník, t.j. spoločnosť NIKONA s.r.o. resp. t.č. jej právny nástupca, t.j. spoločnosť Remeda s.r.o., povinný splniť v zmysle § 161 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v pôvodnej lehote splatnosti a to aj spolu s úrokom podľa osobitného predpisu počítaným zo zistenej časti pohľadávky od začatia reštrukturalizačného konania. Z obsahu zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o

poskytnutí podpory formou úveru vyplýva, že obligačný dlžník, bol povinný úver splatiť po zaplatení prvej splátky ďalšími 119-timi splátkami v sume po 8.575,08 Eur, splatnými vždy do 27. dňa v kalendárnom mesiaci, pričom posledná splátka mala byť uhradená do 27.12.2018, kedy mala byť plne splatená celá istina poskytnutej podpory. Je teda dôvodný záver, že v čase vydania toho rozsudku je celá istina úveru poskytnutého žalobcom úplne splatná a že k tomuto dňu, tak ako jej výška nepochybne vyplýva zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde v rámci reštrukturalizácie spoločnosti NIKONA s.r.o., nebola ani len čiastočne uhradená. Okrem toho, že žalovaný výšku tejto pohľadávky v tomto sporovom konaní riadne nerozporoval (nenamietal a ani nepreukazoval, že by čo aj len čiastočne došlo k jej úhrade obligačným dlžníkom, či inou osobou), takýto záver sa javí dôvodným aj na základe skutočností známych súdu zo spisu 7Er/724/2013, v ktorom síce povinný (resp. právny nástupca spoločnosti NIKONA s.r.o.) namietal, že 13.1.2014 na úhradu poskytnutého úveru uhradil sumu 12.984,60 Eur a 28.11.2014 sumu 9.165,36 Eur, k čomu však žalobca v podaní z 19.1.2015 uvádzal, že tieto platby započítal do úrokov z úveru v tom čase splatných do 14.1.2014. Z obsahu reštrukturalizačného spisu sp. zn. 1R/3/2011 je tiež zrejmé, že žalobca si do reštrukturalizácie spoločnosti NIKONA s.r.o. prihláškou z 3.6.2011 okrem pohľadávky na istine úveru prihlásil aj nesplatené úroky v sume 10.797,83 Eur. Vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, ktorá k tomuto dňu nebola obligačným dlžníkom uhradená v sume 905.044,90 Eur, preto ročne následkom vyššie konštatovanej neúčinnosti plánu vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie ďalších úrokov z úveru vo výške 1 % ročne (viď čl. IV. bod 1. Zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru), teda v sume 9.050,45 Eur ročne. Dôvodný je tak záver, že všetky nasledujúce platby realizované na úhradu poskytnutého úveru zo dňa 13.1.2014 v sume 12.984,60 Eur, zo dňa 28.11.2014 v sume 9.165,36 Eur a rovnako tak aj zo dňa 23.8.2012 v sume 1.527,60 Eur bol žalobca oprávnený v zmysle § 330 Obchodného zákonníka započítať na splatné príslušenstvo, teda aj na úrok z poskytnutého úveru. Vo veci totiž boli preukázané podmienky pre posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a obligačným dlžníkom (spoločnosť NIKONA s.r.o., teraz spoločnosť Remeda s.r.o.) ako obchodného záväzkového vzťahu v zmysle § 261 Obchodného zákonníka. Nielen že ide o vzťah medzi podnikateľským subjektom a subjektom verejného moci vzniknutým pri zabezpečovaní verejných potrieb (čím je naplnená definícia podľa ods. 2 citovaného ustanovenia), ale tiež o vzťah z tzv. absolútneho obchodu (naplnenie definície podľa ods. 3 citovaného ustanovenia). Je potrebné tiež poukázať na to, že podľa § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa ním spravujú tiež vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, preto aj vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je potrebné použiť ustanovenia Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch.

86. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo priliehajúce k splatnej sume istiny úveru, súd poukazuje na obsah citovaného § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného k 23.10.2008, v zmysle ktorého je prioritne daná povinnosť dlžníka pri splnení svojho peňažného záväzku alebo jeho časti platiť úroky z omeškania z nezaplatenej sumy určené v zmluve. Článkom VII. bodom 2. zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru bol medzi stranami dohodnutý pri nesplatení splátky poskytnutej podpory úrok z omeškania vo výške 2 % ročne z výšky nezaplatenej splátky, preto táto výška úroku má prednosť pred zákonom ustanovenou výškou. V priebehu konania nebolo žalobcom tvrdené, že by žalobca úver predčasne zosplatnil, resp. využil svoje právo odstúpiť od zmluvy dohodnuté v čl. VII. bode 5. zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru. Preto začal žalobcovi v plnom rozsahu žalovanej sumy, t.j. zo sumy 905.044,90 Eur vznikáť nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v dohodnutej výške až od 28.12.2018. Predtým žalobcovi vznikol len nárok na zaplatenie úroku z omeškania z postupne narastajúcej sumy nezaplatených splatných splátok úveru, ktoré boli dohodnuté v sume 8.575,08 Eur mesačne. Preto súd uznal za dôvodný len žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 2 % ročne a to zo sumy postupne splatných splátok s počiatkom omeškania v deň nasledujúci po uplynutí lehoty splatnosti tej ktorej splátky, čo vyjadril spôsobom vyplývajúcim z výrokovvej vety III. tohto rozsudku. Výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti sa teda vzťahuje aj na túto nepriznanú časť žalobcom uplatneného príslušenstva a rovnako sa vzťahuje aj na žalobcom uplatnenú paušálnu náhradu nákladov v sume 40,- Eur, pretože § 768k ods. 1 Obchodného zákonníka vylučuje na tento právny vzťah vzniknutý už 23.10.2008 aplikáciu § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013, kedy toto ustanovenie Obchodného zákonníka ešte nebolo platné a ani účinné. Z opísaných dôvodov súd uznal za dôvodné vyhovieť žalobe v tejto časti a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť pohľadávku žalobcu voči spoločnosti Remeda s.r.o. z výťažku predaja predmetu záložného práva, ktorý je tvorený nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. tohto rozsudku a to v rozsahu vymedzenom vo výrokovvej vete III. tohto rozsudku.

87. Rovnako bolo dôvodné vyhovieť aj nároku na uloženie povinnosti žalovanému strpieť predaj predmetu záložného práva zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXOXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008. Napriek polemike, či z procesnoprávneho hľadiska je rozsudok s takýmto výrokom sám osebe vykonateľný, je potrebné mať na zreteli, že výrok rozhodnutia v tejto veci obsahuje súbežne vymedzenie povinnosti plniť konkrétnu pohľadávku z výťažku predaja predmetu zálohu vo výrokovej vete III., čím je určený aj rozsah povinnosti strpieť výkon záložného práva vo výrokovej vete II. tohto rozsudku. Zároveň je potrebné poukázať na to, že možnosť podania takejto žaloby priamo vyplývala z ustanovenia § 80 písm. b) O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016, podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Môže ísť o rôzne plnenia, napr. peňažné plnenie, plnenie spočívajúce vo výkonoch alebo o povinnosť zdržať sa určitého konania, strpieť výkon práva a podobne (§ 494 Občianskeho zákonníka). Povinnosť strpieť výkon záložného práva záložcom v prípade, ak nedôjde k splateniu pohľadávky zabezpečenej záložným právom vyplýva z kogentného ustanovenia § 151m ods. 4, veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je súčasne záložca povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Ako už bolo konštatované, skúmanie naliehavej potreby uloženia takejto povinnosti nie je pri týchto typoch nárokov zákonnou podmienkou, v danom prípade však bolo v konaní preukázané, že práve na základe žiadosti žalovaného zo 7.2.2012 došlo k výmazu záložného práva na príslušnom liste vlastníctva č. XXX vedenom pre k.ú. Kružlov. Bolo tiež preukázané, že obligačný dlžník zo zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru ani jeho právny nástupca (spoločnosť Remeda s.r.o.) neuhradili svoju splatnú pohľadávku riadne a včas a že táto aj je zabezpečená záložným právom zriadeným zmluvou č. XXXXX/XXOXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenej 23.10.2008. Boli tak splnené podmienky vyžadované hmotným právom pre vyhovenie žalobcom uplatnenému nároku na uloženie povinnosti žalovanému ako záložcovi strpieť výkon záložného práva (t. j. predaj predmetu záložného práva), tak ako to vyplýva z výrokovej vety II. tohto rozsudku.

K námietke premlčania záložného práva.

88. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

89. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

90. Podľa § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

91. Pokiaľ ide o žalovaným vznesenú námietku premlčania záložného práva, súd sa pridáva právnou vedou ustáleného názoru, že napriek absencii formulácie o nepremlčateľnosti určitých práv v Obchodnom zákonníku sa vzhľadom na ich charakter a vzťah Občianskeho zákonníka ako *lex generalis* k Obchodnému zákonníku ako *lex specialis* nepremlčuje vlastnícke právo, práva obdobné k právu vlastníckemu ani záložné právo (Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 5. Vydanie. Bratislava: C.H.Beck, 2016, s. 1275). Tento názor zodpovedá aplikácii vyššie citovaných §§ 100 ods. 2 a 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca na podklade zoznamu pohľadávok uloženého na súde vymáha od obligačného dlžníka v exekučnom konaní začatom 12.8.2013 pohľadávku v sume 905.044,90 Eur na istine s príslušenstvom, ktorá bola zabezpečená záložným právom zriadeným zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX z 23.10.2008, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 24.10.2008. S ohľadom na výšku pôvodného úveru 1.029.011,49 Eur (pôvodne 31.000.000,- Sk) je zrejmé, že nesplatená podpora v sume 905.044,90 Eur predstavuje celkovo 105 splátok v sume 8.575,08 Eur a jednu čiastočne nesplatenú splátku, ktorých splatnosť nastala v zmysle ustanovení zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru z 23.10.2008 postupne počnúc dňom 27.3.2010. S prihliadnutím na dĺžku premlčacej doby 4 rokov v obchodných záväzkových vzťahoch je nepochybné, že ani jedna splátka poskytnutej podpory, z ktorých je v súhrne vytvorená žalobcova pohľadávka v sume

905.044,90 Eur nebola do uplatnenia práva žalobcom premlčaná a ani premlčacia doba vo vzťahu k nim vzhľadom na prebiehajúce exekučné konanie uplynúť nemohla. Keďže k premlčaniu záložného práva nemôže dôjsť skôr, než dôjde k premlčaniu zabezpečenej pohľadávky (§ 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka) je námietka premlčania záložného práva žalovaným nedôvodná. Navyše § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka normuje, že v prípade ak nebola riadne a včas splnená premlčaná pohľadávka zabezpečená záložným právom, právo uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu záložnému veriteľovi umožňuje § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka. Táto námietka žalovaného bola preto súdom vyhodnotená ako právne irelevantná.

K rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania.

92. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

93. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

94. Vychádzajúc z petitu žaloby má súd za to, že žalobca si v konaní uplatnil 4 nároky, a to nárok na určenie existencie a vymáhateľnosti záložného práva, čo predstavuje 25 % z celého predmetu konania, v ktorom bol žalobca úspešný v časti o určenie existencie záložného práva ohľadne 44 nehnuteľností z pôvodného ich počtu 51, teda v rozsahu 10,75 % (86 % z 12,5 %) a neúspešný v časti o určenie existencie záložného práva ohľadne 7 nehnuteľností z pôvodného počtu 51 ako aj v rozsahu o určenie jeho vymáhateľnosti, teda v rozsahu 14,25 % (12,5 + 1,75 %); nárok na uloženie povinnosti strieť predaj predmetu záložného práva v žalobnom návrhu presne špecifikovaného, v ktorom bol žalobca plne úspešný, čo predstavuje 25 % z celého predmetu konania; nárok na uloženie povinnosti zaplatiť v žalobe presne konkretizovanú pohľadávku z výťažku predaja zálohu, v ktorom bol žalobca úplne úspešný, čo predstavuje 25 % (pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nemožno prihliadať na nekapitalizované príslušenstvo, ktorého výška sa mení každým uplynutým dňom, pokiaľ bol žalobca úspešný čo do základu nároku a rovnako aj čo do istiny pohľadávky na uspokojenie ktorej má byť použitý výťažok predaja záložného práva); a napokon aj nárok na určenie, že pri prevode alebo prechode pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, čo predstavuje taktiež 25 % z celého predmetu konania, v ktorom bol žalobca plne neúspešný. Pomer úspechu žalobcu v konaní teda bol 60,75 % (10,75 + 25 + 25) a podiel jeho neúspechu (ktorý predstavuje zároveň úspech žalovaného) bol 39,25 %, preto súd v zmysle § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. rozhodol, že žalobcovi patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi jeho úspechom a neúspechom, teda v rozsahu 21,5 % (výroková veta V. tohto rozsudku).

95. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p., o výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.